

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET.

N:r 34 (609).

LÖRDAGEN DEN 29 APRIL 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	--

THYRA GRAFSTRÖM, FÖDD BOK- LUND.

VÅR TID ÄR KONSTINDUSTRIENS tid par préférence, och vårt land är särskildt känt för de rent konstnärliga insatser, som göras för att höja och utveckla sinnet och smaken för alla arter af kvinnlig konstslöjd och handarbeten, med ett ord den så kallade textila industrien.

Som en af de förnämsta representanterna för denna riktning står vid sidan af sådana föreningar som Handarbetets vänner, Svensk Konstslöjdställning m. fl. fru Thyra Grafström, hvilkens bild vi härmed presentera för Iduns läsarinor. Fru Grafström, född den 1 nov. 1864, är dotter till hofintendenten J. C. Boklund och Carola Boklund, född Stuttgarter, samt sedan 1894 gift med operasångaren Jean Grafström. Hennes verkligt konstnärliga anlag utvecklades först i hemmet och sedermera i Handarbetets Vänner utmärkta skola, där hon i december 1882 fick anställning.

Men äfven i utlandet har fru Grafström studerat sin konst. År 1884 erhöi hon Kommerkollegiets resestipendium, och särskildt i Berlin, München och Dresden idkades studier. Seder-

mera tjänstgjorde fru G. vid 1888 års exposition i Köpenhamn såsom representant vid Handarbetets Vänner utställning å densamma. Som ett ampelt erkännande af hennes verkligt gedigna konst och säkra omdöme må nämnas, att hon år 1895 blef kallad till ledamot af Husslöjds-kottet för Allmänna Konst- och Industriutställningen i Stockholm 1897.

I maj 1897 blef fru Grafström dessutom kallad till ledamot af juryn för industri och handverk och som suppleant för husslöjd å årets utställning. Men styrelsen för Handarbetets Vänner, som just vid denna för dem så viktiga tid ej ansåg sig kunna undvara fru Grafströms direkta medverkan, ville ej medgifva den erforderliga tjänstledigheten, hvarför fru Grafströms plats i juryn måste ersättas af en annan.

Redan i oktober samma år lämnade fru G. sin anställning i Handarbetets Vänner, där hon alltså genom 15 års konstnärligt och själfständigt arbete dokumenterat sig som en verkligt framstående artist, och öppnade egen textilaffär i n:r 6 Birger Jarlsgatan. Härigenom sattes äfven den stora allmänheten i tillfälle att närmare taga kännedom om och lära uppskatta den rent individuella prägel, fru G. förstår att förläna åt sina konstskapelser. År 1898 öfvergick hennes redan då väl upparbetade textilaffär till den stora handelsfirman K. M. Lundberg, där fru Grafström fortfarande styr och handleder densamma.

Fru Grafström, som förenar gedigna kunskaper, odlad smak och ovanligt säkert och fint färgsinne med ett ytterst älskvärdt och behagligt väsen, kan sålunda med allt skäl betraktas som en af de förnämsta bärarinnor för denna för Sverige så utmärkande, om själfständig och hög utveckling vittnande kultur, som kallas textilindustri.

Vid ett besök i hennes vårutställning af textila arbeten, hvilken som ett afbrott i säsongens eljes litet monotona funderingar på vårtoaletten och föga vårliknande aprilväder väckte de goda stockholmarnes eller, rättare sagdt, stockholmarnas glada öfverraskning, bekräftades äfven på ett eklatant sätt de stora förväntningar, man hade ställt på fru Grafströms talang och administrativa förmåga.

Det var en vårutställning i ordets fullaste bemärkelse. Om höstsäsongens sedvanliga stora handarbetsutställningar med sina tjocka mattor, draperier, portier, soff- och braskuddar m. fl. konstskapelser, ägnade att hålla Bore på vederbörligt afstånd, mest komma oss att tänka på aftonlampan och aftonbrasan, jul och trefliga »oppsittarkvällar», lika solljus, glad och värlig verkade i stället denna. Med verklig tillfredsställelse erinrade man sig, att skickliga, flitiga

händer, som under vintern så gärna sysslade med stora arbeten i mörka, mjuka och varma garner och stoffer, ingalunda behöfva läggas i kors under de långa somrardagarne. Hela konsten är blott att finna ett arbete, som är »seasonable», och denna konst lär oss fru Grafström, om vi ej kunde den förut.

Ett af de mest karaktäristiska dragen i fru Grafströms vårutställning är dess rikedom på nya idéer och lyckliga variationer af gamla, omtyckta former. Särskildt vill jag påpeka de många lika eleganta som billiga och lätt utförda arbetena i endast larngarn på hvitt eller kulört linne, härbland smakfulla reskuddar på blekblå eller lilasfärgad botten med broderier i hvitt. Serveringsdukar med rikt broderi af enkla stockrosor i mjuka, vackra färger, eller med guldregn i lifigt gult och grönt, bordlöpare — en särdeles vacker i blått och hvitt, en lyckad imitation af sachsiskt porslin — tehufvor och fruktservietter, allt lika enkelt, smakfullt och konstnärligt, förde tanken osökt på eleganta mottagningar, på »five o'clock tea» i bersåernas friluftssalong eller verandans glada solljus.

Men äfven dyrbarare arbeten, såsom i boj, siden och silke, voro rikt representerade. Särskild uppmärksamhet tilldrogo sig väggbonader, portier, borddukar med mohrisk motiv, hämtade från fönstermålningar i Martins samlingar på 1897 års utställning. Vidare en präktig bordduk med kantbård af vild-äppleblom, en annan i grågrön boj med charmant bård af stiliserade lindblommor, en flossamatta i gult och grönt, komponerad af fru Westfeldt, född Åberg. Särdeles vacker var äfven en paravent i barockstil, komponerad af herr Nils Lundström, samt en mindre skärm, eldskärm, i stil Louis XVI med vallmo, tulpaner och rosor i silkeschatteringar på ljus sidenbotten.

Bland utställningens mångfald af eleganta, ljusa kuddar vill jag särskildt framhålla herr G. Wennerbergs och fröken E. Nordenfalks utsökta kompositioner med blomstermotiv på hvitt siden, fröken Starcks volangkudde af brandgult siden med ytmönster i kontursöm med hvitt silke, samt af samma artist äfven en lika originell som vacker rund soffkudde i bleka, harmoniska färger samt med en luftig volang af silkesmusslin. Att materialet dock ingalunda behöfver vara af silke och siden, för att arbetet skall verka elegant och konstnärligt, därom var friherrinnan Åkerhielms, föd Dahl, lilla, trefliga hängkudde med en naturalistisk rönnbärskvist, sydd i kulört larngarn på mörkblått linne, bästa beviset. Till det ljusa, glada intrycket bidrog äfven mycket den rikhaltiga expositionen af hemväfda, luftiga gardiner i matta färger eller endast i hvitt.

Mycket smakfullt var ett arbete på crème-färgadt etamine i empirestil, afsedt till store eller paradtäcke.

Att uppräknat allt vore omöjligt, och jag inskränker mig därför att konstatera, att öfver hela utställningen låg en prägel af verklig konstnärlig anda, något utsökt, vare sig det nu gällde sidenets och silkets förnäma prakt eller linnearbetenas smakfulla enkelhet.

Ja, som sagdt, fru Grafström har all heder af sin utställning, och böra vi vara henne särskildt tacksamma för hennes sträfvanden att ständigt hålla våra konstnärliga intressen vakna, att gifva oss nya impulser samt att med nya uppslag och idéer alltjämt rikta vår konstindustri.

A. v. D.

VALBORGSMÄSSA.

SOLEN SJUNKER vid västanbryn,
kastar lågor mot aftonskyn,
flammar på bergens hjassa.
Sakta skymningen sveper om
gulgrå slöja kring vårnejd, som
trånar till Valborgsmässa.

Mörkret faller så ängsligt tätt,
fångar skog, fångar berg och slätt
i sin mantel den vida.
Nu skall firas Valpurgisnatt.
Valborgsmässa med dans och skratt
mörkrets åbor förbida.

Troll och vättar ur bergens djup,
dolska dvärgar från klippans stup,
skogsrån, spöken och gastar —
alla skola till nattens fest,
dit hin onde som hedersgäst
ur sin underjord hastar.

Allt hvad ondt är och lytt och hvasst
får till fåle en insmord kvast
att till orgien rida.
Ty hin onde har mönstringsdag;
allt det vrånga till hans behag
skall sin vörndnad betyga.

Men när mörkret som tätast står,
högt ett rop genom nejden går,
att all trolldom förtaga.
Det är människors barn, som så
under jubel kring nejden gå
att hin onde förjaga.

Värens budskap de ropa ut.
Vinterns, mörkrets allmakt är slut.
Ondskans väsen förskräckas.
Hat och hämnd till sin afgrund fly,
men det ljusa, de onda sky,
skall med våreldar väckas.

Och på kullarnes högsta topp
Valborgseldar de tända opp,
ljus och värme att vinna.
Allt det fula, som vintern gömt,
allt det onda, som mänskan drömt,
skall nu flamma och brinna.

Bruten ligger det ondas makt.
Eldar glimma från trakt till trakt,
glimma på bergens hjassa.
Jubelsången för livvets vår,
för det sköna, som ej förgår,
dallrar i Valborgsmässa.

RAGNAR KOCK.

VILJESVAGHET.

SVAGHET I VILJAN är en bland de allra olyckligaste egenskaper en människa kan hafva, emedan den, utan att i och för sig vara ett moraliskt fel, dock verkar likadant som ett sådant, i det den gör den mest begåfvade människa ur stånd att utträtta något betydande eller vinna seger i kampen mot sig själf. Bristen på handlingskraft är ofta medfödd och sammanhänger tvifvelsutan ej sällan med kroppsliga förhållanden. Det är en uppfostrares plikt och uppgift att med all kraft motarbeta denna farliga brist och icke, såsom det olyckligtvis så ofta är fallet vid flickors uppfostran, försöka uttyda viljesvagheten såsom »kvinnlighet».

Se här ett exempel ur det dagliga lifvet: Klockan slår half åtta. Det är tid att stiga upp, men vår lilla, ljuslockiga flicka sträcker sig ännu en gång gäspande på sina kuddar. Också är det ju så varmt och skönt i den mjuka bädden. Först efter upprepade tillsägelser af sin moder besluter hon sig för att stiga upp. Lill-Ellen är redan så gammal, att hon kan kläda på sig själf, men det är så sent och flickan behöver så lång tid för att ensam kunna fullborda hela sin klädsel. Därför stannar modern själf kvar inne hos sin flicka samt hjälper henne vid det mödosamma arbetet med alla knappar och hakar för att slutligen med svampen fara ett par tag kraftigt öfver det lilla rosiga ansiktet, under det att Ellen själf alltid helt ängsligt och sakta går till tvagningen. Efter ett litet dagligen återkommande tåreflöde öfver den oundvikliga dragningen i håret vid kamningen kommer vår lilla tioåring äntligen ut till frukostbordet, skänkande föga uppmärksamhet åt faderns bannor och att bröderna göra narr af henne, för att hon kommer för sent. Den sista mjölk-klunken blir naturligtvis kvar i koppen, icke därför, att mjölken bränns eller Ellen har så brådtom att komma iväg till skolan, nej då, det har hon aldrig, utan det beror endast och allenast på en gammal kär vana.

Alla klasskamraterna äro för längesedan församlade, då flickan äntligen träder in i skolsalen. »Ellen — naturligtvis som vanligt försent», säger lärarinnan missnöjd och fortsätter därefter undervisningen. Huru sömnigt de blå ögonen blicka omkring, och till hvilken missmodig min barnets lilla röda mun formar sig! Under det att de andra barnen med den största ifver besvara frågorna, reser sig Ellen med en slapp, långsam rörelse från sin plats, och själfva hennes tal har i sig något otydligt och slappt. Hon är icke dum, den lilla. Hon har ett godt minne och lär sig lätt utantill, men ändock intager hon sedan månader tillbaka den sista platsen i klassen. »Hon anstränger sig icke det minsta», säger hennes lärarinna.

Detta är ett af de talrika exemplen på, att bristen på handlingskraft redan yppar sig och utvecklas i barnkammaren. — Hvad skall det väl blifva af detta barn? Kanske en kvinna, som människorna kalla kokett, emedan hon icke ärligt kan besluta sig för att följa sitt

hjärtas maning och gifva sina många andra tillbedjare afsked, kanske en i förtid åldrad, till lynnet bitter gammal fröken, älskad af ingen, nyttig till intet, emedan hon icke hade nog handlingskraft att ställa sig i det allmännas tjänst och göra sitt lif nyttigt. Hennes föräldrar skulle i tid hafva kommit sitt viljesvaga barn till hjälp, väckt dess handlingskraft och stärkt denna genom vanans makt. Redan på det fyraåriga barnet bör man lägga små plikter, små, men icke många. Ringa handlingskraft förlamas lätt helt och hållet, om man på densamma lägger alltför stora uppgifter. Man bör t. ex. alltid strängt efterhålla ett barn, att det ordentligt lägger in sina leksaker och böcker på deras platser för hvar gång de varit framtagna för att begagnas. Därvid är vanan vid ordning endast i andra rummet den viktigaste; af mycket större betydelse är öfningen att lära sig såsom en plikt samvetsgrant utföra påbjudna befallningar.

Eller ock må man skänka barnet t. ex. en hund eller en blomma och noga vaka öfver deras vård, utan att dock med egen hand hjälpa till med deras omsorgsfulla skötsel. Stor bestämmdhet är här, liksom vid all uppfostran, alldeles nödvändig. Intet undantag må göras, och ingen trötthet eller olust hos barnet får vara ett medel att komma ifrån pliktens uppfyllelse. Och just emedan fullgörandet af dessa små plikter fordrar ett litet offer af barnen, så blir deras handlingskraft därigenom dubbelt uppöfvad. Efter några veckor tänker barnet själf icke på möjligheten af att komma undan saken, och den vuxnas tack skall en gång rikligen löna uppfostraren för hans möda och för det mulna barnansikte, han till en början fått se.

EN SAGA. FÖR IDUN AF PRINSESSAN KARADJA.

VID EN UNDANGÖMD vik af Mälaren låg fordom en liten anspråkslös villa, hvars hvita murar speglade sig i det klara vattnet. Höga, lummiga träd skuggade den lilla byggnaden, som såg täck och inbjudande ut i sin enkelhet. Allt var tyst och fridfullt i denna bortglömda vrå af världen: här måste säkert lyckliga människor bo. Detta ljusa, soliga hem lämpade sig till att vara den leende ramen kring en tafla af harmonisk frägring. Denna enslighet måste vara ljuf för människor, som funnit lyckan i sig själfva och i hvarandra.

Så var det ock. Här bodde en gång de två, han och hon. Deras namn? Hvem minnes det numera! Hvad betyder ett namn? Det sopas bort, och nya generationer njuta och lida samma fröjder och kval, som en gång genombäfvat de namnlösa döda.

Här bodde de två... de hade bott här länge. Ack, nej! Ej länge! Helt kort var det. Snabba år hade glidit förbi som en enda solbelyst dag, — en dag, hvars kväll helt säkert var långt borta ännu — långt, långt borta...

Hon ville ej tro, att hösten någonsin skulle komma och härja deras paradys. Fast våren var förbi, skulle deras lyckas högsommar räcka lifvet ut. Hennes kärlek skulle aldrig vissna... och hans? Den skulle alltid förblifva ung och stark. Hans kärlek tillhörde henne. Det var hennes fasta egendom, hennes dyrt förvärfvade skatt, ty för honom hade hon offrat allt annat på jorden. Hon hade äktat honom trots föräldrars förbud, — för hans skull skurit af hvarje band, som fästade henne vid barndomshemmet, — vid hans sida börjat ett nytt lif, där själfva minnet af en tillvaro honom förutan var bortsopadt. Han var början

och slutet. Han var allt. Före honom hade intet funnits, — och efter honom . . . nej, — den tanken vågade hon ej tänka till slut. Så grym kunde ej döden vara, att den sparade henne till sist. Blef han en gång tagen ifrån henne, — då skulle hon snart följa efter, ty utan honom kunde hon icke lefva.

Men ofta, när människan säger — »jag kan ej» — då svarar ödet — »du måstel!»

Han blef tagen ifrån henne, ej af döden — men af lifvet, som är så oändligt mycket grymare. Det jagar sällan Adam och Eva tillsammans ut ur paradiset . . . det skiljer dem åt. Ormen hvisskar i Adams öra fagra löften om ännu aldrig smakade frukter, och han lyssnar ej mer till Evas klagan. Han stöter henne bort, hårdt och omildt, som män pläga, när de i den kvinna, som de upphört att älska, blott se ett hinder mellan sig själfva och lyckan . . . en ny, okänd lycka. Så ilar Adam bort på jakt efter njutningens irrbloss, och Eva sitter ensam kvar i sitt öde, härjade paradiset.

Tomt var det ljusa, soliga huset vid Mälarstranden. Dess hvita murar hade mörknat; de stora träden nästan dolde det under sin mörka grönska. Ingen kärleksfull hand vårdade längre trädgårdens blommor. En isig fläkt af förfall spred sig öfver det hus, som upphört att vara ett hem.

En ensam kvinna bodde där, — en olycklig kvinna, som ej lärt sig att förlåta.

Människorna voro henne vidriga . . . hur usla måtte de ej alla vara, då *han* — den bästa — kunnat handla så! Ja, världen var full af hårda, orättfärdiga våldsvarkare och af upproriska, knotande förtryckta. Hvad båtade det att skria mot den tomma himmelen om skydd och försvar: alla böner studsas dock ohörda tillbaka. Det kan ej finnas någon hämnande Gud, eftersom så stora brott kunna ske ostraffade.

Hon var villig att uthärda vedergällning för sina egna dåliga gärningar, men hvarför skulle hon lida för andras skulder? Det var obilligt! Det var orättvist. Hon hade ej förtjänat sitt öde. Hon tornade upp sin makes brott och förseelser till ett skyhögt berg, som för henne skymde bort all lifvets sol. Hon såg en mask i hvar blomma, — smolk i hvar dagdroppe, — en sky på den klaraste sommarhimmel. Ty hennes sinne var bittert. Hans synd fyllde himmel och jord.

Åren gled förbi, — långa år af smärftfull ensamhet och hopplös längtan. Den öfvergifna förödde sitt lif i dådlöst grubbel öfver lidna oförrätter. Hon skulle *velat* förlåta . . . men han hade ej bedt om förlåtelse. Var det då för mycket att begära ett ord till ersättning för ett sköfladt lif? Ett ord af ånger från hans läppar — det var det enda, hon hoppades och åtrådde. Hon lefde blott i afvaktan på detta ord, — detta förlösande ord, som skulle gifva henne kraft att dö i frid.

Men ordet kom ej, — det skulle aldrig komma. En dag fick hon ett bref, men ej från honom. Hon hade väntat så länge . . . numera hade hon intet att vänta på. Han var död.

Död! Så var då allt slut! Stelnade voro för evigt de läppar, som skulle ha hvisskat »förlåt!» Han behöfde nu hvarken mänsklig rättvisa eller mänsklig nåd. Inför Gud ensam skulle han svara för sina gärningar. Han hade förlorat förmågan att godtgöra en enda. Lefvande *ville* han icke, — död *kunde* han icke skänka henne den lilla skärf af tröst, hon hoppats på. Han stod nu inför Guds tron i afvaktan på domen . . . han stod där med sin skuld . . . utan hennes förlåtelse.

Nej — ej utan! — Hon, som offrat så mycket, kunde ej nu förvägra honom kärlekens sista allmosa — oombedd förlåtelse.

Nu ljusnade himmel och jord. Hennes själ fylldes af frid. Hans synd fanns ej längre till, nu sedan hon förlåtit den.

Döden, den store försonaren, hade lärt henne lifvets bittraste läxa: undergifvenhet.

Genom tårarnes slöja började hon nu skönja Guds afsikt med tingen.

Förmättna! Hon hade föreskrifvit villkor åt den allsmåttige. Ett ord af ånger var det pris, hon satt på sin förlåtelse. Detta ord hade hon nu fått lära sig att kunna undvara.

Han, som sagt: »Du skall inga andra gudar hafva för mig», visste, hvad han gjorde, när han tog från henne den, som var henne kärast af allt.

Hon hade blifvit skapad för att gifva — ej för att kräva. — Hur hade hon uppfyllt sin kallelse? Hon hade offrat mycket — det var sant — men hon hade funnit njutning däri. Med hvad rätt hade hon begärt lön för sitt offer? Hon hade uppställt anspråk på tacksamhet och vredgats, då den förvägrats henne. Hon hade begärt något litet tillbaka för det myckna hon gaf. Det var hennes synd. Ty hvad är kärlek, — om ej ett oändligt gifvande?

Hon såg sig ikring och förnam en ny värld. Hvar voro de alla — de usla, lastbara människorna, som blott förtjäna vrede och förakt? Bortblåsta voro de: det fanns blott olyckliga kvar, — värda medömkan och förbarmande.

Blommorna doftade åter — ren som kristall gnistrade daggen i deras kalkar. Hög och klar hvälfde sig sommarhimmelen och solen strålade ner som en smekning från ofvan på en gammal kvinna, som satt ensam och log. Den hon älskat och förlorat var henne åter-skänkt, eftersom hon kunde tänka på honom i kärlek.

APRIL 1899.

EN SJUKSKÖTERS SKAS MINNEN. UPPTECKNADE FÖR IDUN AF GERDA WIGSTRÖM. VII.

AUGUSTA-HOSPITAL I BERLIN.

DET VAR ÅR 1881, jag en dag i slutet af september lämnade fäderneslandet i den afsikten att vid det stora mönstersjukhuset Augusta-Hospital i Berlin vidare utbilda mig i sjukvård för att sedan vid hemkomsten kunna hjälpa till vid det stora arbetet: omorganisering af vår sjukvård.

På den tiden var intresset för sjukvårds-saken och den bildade kvinnans deltagande däri ej just synnerligen stort. En del af hufvudstadens läkare insåg fullt bristerna i det då bestående systemet, men det kraftiga ingripandet fattades ännu. Några bildade kvinnor hade visserligen förut i flere år med stor uppoffring och kärlek verkat på sjukhusen, men de hade stått isolerade samt i det hela rönt ganska ringa uppmuntran i sina sträfvan.

På W-torp hade jag kommit i beröring med flere inflytelserika personer, som tyckte, att hufvudstaden borde vara mitt verksamhetsfält. En dag fick jag ett stipendium att användas till ytterligare studier i utlandet, och efter en del öfverläggningar blef det bestämdt, att färdens skulle ställas till Berlin.

Efter en lycklig resa hamnade jag en eftermiddag utanför det stora sjukhusets port. Det låg omgifvet af vackra planteringar, midt emot den stora invalidkyrkogården — närmaste granne var ett militärsjukhus. Det var en underlig känsla att stå så där ensam i ett

främmande land samt åter börja arbeta på ett sjukhus. Jag ringde på, dörren öppnades, och en syster med ett vänligt ansikte och goda ögon hälsade främlingen välkommen. De hade väntat mig, och det var elevernas föreståndarinna, syster Helene, som genast tog hand om mig, förde mig till mitt rum och därefter till »Frau Oberin v. Arnim», Augusta-Hospitals högt vördade och älskade föreståndarinna.

Frau Oberin var en dam, omkring 50 år gammal, af medelstorlek och kraftigt bygd. Ansiktet bar prägel af klokhet, energi och godhet. Ögonen hvilade så forskande på den nykomna, och fastän man kände den djupaste respekt inför denna helgjutna personlighet, var hon på samma gång så god och vänlig. Men klart fick man för sig, att hon kom att fordra mycket samt öfvervaka allt själf, och att hon aldrig skulle se igenom fingrarna med någon försumlighet. Jag fick veta, att nästa morgon kl. 6 skulle jag börja mitt arbete på barnafdelningen under syster Elsas ledning, samt att jag senare på aftonen åter skulle infinna mig hos Frau Oberin.

De timmar jag denna kväll fick tillbringa tillsammans med denna begåfvade, ovanliga kvinna, gå aldrig ur mitt minne. Hennes rum voro så smakfulla — vackra taflor, blommor och böcker — ett litet trefligt tebord var framdukadt, men det bästa af allt var att höra och se henne tala. Hon talade om de krig, hon varit med om. Ögonen strålade och voro fuktiga om hvartannat vid minnet af de faror, umbäranden och den stora tillfredsställelse denna verksamhet hade skänkt henne och andra.

Flere af de invigda systrarna hade ju varit med i krig. Så talade hon om sitt kära Augusta-hospital och dess uppkomst. Det byggdes omedelbart efter fransk-tyska kriget, på initiativ af kejsarinnan Augusta. Vid krigets utbrott skyndade en massa bildade kvinnor till ambulanserna och sjukhusen för att vårda de sårade, men fastän en hel del af dem voro skolade, voro de otillräckliga, och behovet af utbildade sköterskor gjorde sig mycket kännbart. Därför upprättade också kejsarinnan Augusta sitt mönstersjukhus, som skulle tjäna till att utbilda sjuksköterskor, och där mottogos sedan under årens lopp elever från hela Tyskland och därjämte från utlandet. Augusta-hospitals sjuksköterskor bestodo af de invigda systrarna, hvilka endast arbetade inom sjukhusets murar, och skulle dessa alla tillhöra goda adliga familjer. Kejsarinnan ville förmodligen ha en fast stamtrupp, som endast af intresse och kärlek för idén lämnade den högre sociala ställning de innehade i samhället med alla dess yttre förmåner och glans för att offra sig för det stora målet och åtaga sig ej allenast en sköterskas, utan också en lärarinnas maktpåliggande arbete. Det var nämligen under dessa systrars ledning, som eleverna utbildades. Den teoretiska undervisningen meddelades af läkarne, hvilka sistnämnde också lärde oss anlägga förband m. m.

Utom »systrarna» fanns där en trupp af andra sköterskor »Pflegerinnen». Dessa skulle tillhöra goda borgerliga familjer samt äga grundlig skolbildning. De antogos på tre år efter elevtidens slut och gingo i den privata sjukvården och, då de ej voro ute i tjänstgöring, voro de sysselsatta på sjukhuset. Eleverna bodde i en särskild byggnad jämte sin föreståndarinna samt intogo sina måltider tillsammans med »die Pflegerinnen». Systrarna bodde och åto jämte »Frau Oberin» i en annan byggnad.

Öfver sjukhusets stora ingång stod skrifvet med guldbokstäfver: »Varer glade i hoppet; tålige i bedröfvelse; håller på att bedja.» I

H. Edlund foto.

THYRA GRAFSTRÖMS VÅRUTSTÄLLNING.

detta bibelspråks anda lefdes och verkades där på Augusta-hospital. Huru glada och flitiga voro ej dessa systrar under arbetet, hur tåligen och kärleksfulla mot de lidande, och ur bönen hämtade de krafter för att allt det mörka och svåra, som alltid möter oss i denna verksamhet, ej skulle tynga ner sinnet och göra det olämpligt till att sprida ljus och glädje. Augusta-hospital hade ett vackert kapell, och där samlades vi alltid till aftonandakt. Frau Oberin läste en kort betraktelse, så sjöngs där ett par psalmer och man gick hvar och en till sitt. Man försummade ju ej gärna dessa stunder, liksom ej heller söndagens gudstjänst, som förrättades af sjukhusprästen, pastor Shliep. Men om man af en eller annan anledning ej bevisade desamma, fastän arbetet ej hindrade det, så frågade ingen hvarför. I andligt hänseende fanns där intet tvång.

Minnesrik var den tid, jag hade lyckan att vistas och fostras under »Frau Oberins» och hennes »systers» kloka, kärleksfulla ledning.

EN »MUSIKALISK STAT».

RUBRIKEN torde kanske förefalla våra läsare en smula egendomlig, alldenstund staten i fråga hvarken återfinnes på kartan eller i de politiska häfdena.

De musikaliska samhällena äro ju ingalunda sällsynta, men den musikaliska staten har ingen världskringseglande Columbus upptäckt och kartlagt — förrän nu.

Den kände artisten A. Tholander, efter en mångårig Rysslandsvistelse numera bosatt i Stockholm, har äran af denna för vetenskapen beaktansvärda landvinning.

Hans syfte har varit att sammanföra och skildra den nyupptäckta »statens» ledande män — allesammans personligheter, hvilkas antecedentia Iduns musikaliskt intresserade läsare tvifvelsutan redan känna.

Vi taga nu för gifvet, att de respektive »statsmännens» rangordning och karaktärs-egenskaper skola fresta åtskilliga bland vår

tidnings läsare till kritik och diskussion samt till försök att komplettera »rangrullan» här nedan med exempelvis svenska tonsättarnamn, som alldeles saknas.

Det skall därför blifva red. ett nöje att från en hvar, som känner sig uppfordrad att fullständiga eller kritiskt belysa »staten» i fråga, mottaga diskuterande inlägg. Iduns spalter stå gärna öppna för torneringen.

*

HAYDN, konung. Mäktig och härlig.
MOZART, kronprins. Själfull och iderik.
BEETHOVEN, rikskanslär. Ideel och banbrytare.

TSCHAIKOWSKY, utrikesminister. Lugn och skarp-sinnig.

SCHUMANN, statssekreterare. Ljuf och organiserande.

MEHUL, justitieminister. Logisk och själfständig.

GLUCK, finansminister. Noggrann och beräknande.

ROSSINI, kultusminister. Lärd och förutseende.

WAGNER, krigsminister. Heroisk och triumferande.

GOUNOD, marinminister. Djup och passionerad.

GADE, handelsminister. Grundlig och spekulativ.

NEPRAVNIK, konseljpresident. Klar och öfvertygande.

HÄNDEL, ärkebiskop. Sublim och inspirerad.

BACH, president i högsta domstolen. Vis och hänryckande.

A. RUBINSTEIN, general en chef för k. gardet. Glänsande och imponant.

AUBER, generalstabschef. Allvarlig och taktisk.

MEYERBEER, artillerigeneral. Energisk och genomgripande.

LISZT, kavallerigeneral. Elegant och ridderlig.

SVENDSEN, infanterigeneral. Rörlig och slagfärdig.

SPONTINI, pionieröfverste. Fyndig och flitig.

GLJNKA, lifdrabantchef. Modig och lojal.

MENDELSSOHN, hofpredikant. Uppbygglig och fridfull.

CHERUBINI, consistorialråd. Öfvervägande och samvetsgrann.

KREUTZER, pastor primarius. From och hjärtgripande.

PALAESTRINA, riksarkivarie. Forskande och mystisk.

ADAM, generalpostdirektör. Duktig som Postiljon de Lonjumeau.

WEBER, direktör för k. operan. Populär och hjärtvärmande.

BÜLOW, demokratiens ledare. Karaktärsfast och opponerande.

HAUPTMANN, intendent i k. museet. Teoretisk och systematisk.

WIENIAWSKI, riksheraldiker. Bildrik och berättande.

PAGANINI, kongl. kam.-musik. Original, virtuos.

SPOHR, direktör för konservatoriet. Klarsynt, kunskapsrik.

HEROLD, riksherold. Jovial och förmedlande.

NICOLAI, hofarkitekt. Uppfinningsrik och stilig.

SCHUBERT, ceremonimästare. Nobel och ordnande.

BRAHMS, ståthållare. Allvarlig och ädel.

CHOPIN, hofpoet. Svärmisk och känslöfull.

SARASATE, hofkapellmästare. Själmedveten och skicklig.

BERLIOZ, premierhofsångare. Patriotisk och klangfull.

ABT, hof fotograf. Fin och bildande.

FLOTOW, hofjägmästare. Naturfrisk och melodisk.

BELLINI, lifmedikus. Intagande och naturfrisk.

LORTZING, munskänk. Munter vid dryckesvisor.

VERDI hofapotekare. Sinnrik i komposition.

JENSEN, hofkonditor. Original och delikat.

STRAUSS, hofdansmästare. Elektriserande och graciös.

OFFENBACH, hofnarr. Frivol, men vitsig rolighetsmakare.

H. Edlund foto.

FRÅN THYRA GRAFSTRÖMS VÅRUTSTÄLLNING.

BRODERAD SIDENKUDDE
MED GYLLENLACK.

ELDSKÄRM I LOUIS XVI:S STIL.

BRODERAD SIDENKUDDE
MED VALLMO.

A. Rydin foto.

ETT SAMMANTRÄDE I JUBILEUMSFONDSKOMMITTÉN UNDER DROTTNINGENS ORDFÖRANDESKAP.

NÄR DROTTNINGEN SITTER ORDFÖRANDE.

JUBILEUMSFONDSKOMMITTÉN, som ägt bestånd sedan den 22 oktober 1897 och under öfverinseende af h. m. drottningen förvaltar den till konungens 25-års regeringsjubileum insamlade fonden, har i dessa dagar tillställt riksdagens ledamöter samt åtskilliga af rikets läkare en publikation med titel »Handlingar rörande konung Oscar II:s jubileumsfond», hvori redogöres för de hittills utförda kommittéarbetena, som hufvudsakligast varit att utse lämpliga platser för de tre lungsots-sanatorierna.

I anledning däraf torde våra läsare intresseras af vidstående bild, som återger samtliga kommitté-ledamöterna, under h. m. drottningens ordförandeskap samlade till öfverläggning i ett af k. slottets entrésolrum.

Närmast till höger om drottningen sitter förste hofmarskalken O. Printzsköld; därefter komma på samma sida: provinsialläkaren i Backe N. Englund, medicinalstyrelsens chef, generaldir. K. Linroth samt professorn i praktisk medicin vid Lunds universitet S. Ribbing. Till vänster om drottningen, likaledes uppifrån räknadt, igenkännas professor J. Edgren, därefter bankofullmäktigen Olof Jonsson (i Hof), generalkonsuln och riksdagsmannen J. Philipson från Norrköping samt slutligen öfverläkaren vid Sabbatsbergs sjukhus F. Warfvinge. Vid

ett särskildt bord i rummets bakgrund synes kommittéens sekreterare, doktor J. G. Rissler, öfverläkare vid Maria sjukhus.

Reproduktionen är utförd efter en fotografi af hr Axel Rydin, från hvilkens välkända atelier har utgått en mängd förträffligt tagna rumsinteriorer af olika art, liksom ock åtskilliga sceniska grupper från hufvudstadens teatrar. Den kollektion af dylika fotografier, hr Rydin exponerar å Fotografiska föreningens nu pågående utställning härstädes, vitsordar i allo hans utvecklade smak och yrkesskicklighet.

Eftersom vi, i sammanhang med ofvanstående, förts in på kapitlet om den fotografiska utställningen, är det oss ett nöje att framhålla, hur väl den är anordnad och hvilka vackra yrkestekniska och artistiska resultat den har att uppvisa. Särskildt ådagalägga våra amatörfotografer i sina motiv-val och sin omsorg om de oväsentliga detaljernas underordnande under hufvudpartierna en sträfvan, som kommer rent konstnärlig framställning ganska nära. Och de kvinnliga utställare, som uppträda, stå ingalunda sina manliga medtäffare efter. Se t. ex. fru Hedda Ekmans från Göteborg charmanta kollektion af västkustbilder, så fulla af friskhet och lif, att man nästan tycker sig förnimma doften af tång och sälta! Eller fru Anna Jacobsons i Stockholm utmärkta transparenta bilder! Vi rekommendera den vackra utställningen till våra läsarinns flitiga besök.

IDUNS ROMANBIBLIOTEK.

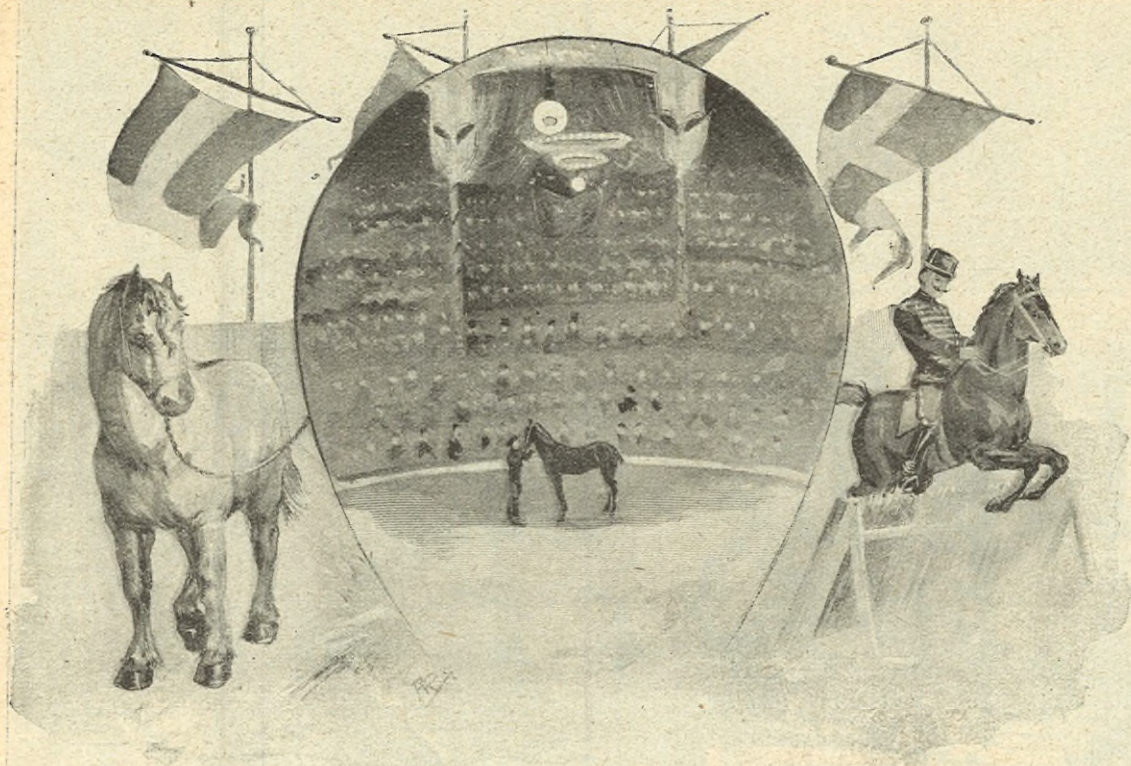
Sedan i detta nummer Annie Quidings prisbelönade och med så stort bifall mottagna roman »Hvidehus» afslutats, påbörjas i vårt romanbibliotek ett nytt svenskt originalarbete, som äfven bör äga alla betingelser att fånga våra läsares intresse:

JOHANNES SINENSIS,

HISTORISK ÄFVENTYRSROMAN FRÅN 1600-TALET
AF MATHILDA LÖNNBERG.

Författarinnan är förut välbekant för Iduns publik genom sitt, vid en föregående täfning prisbelönade arbete »Fru Holmfrid». Äfven »Johannes Sinensis» deltog i den senaste täfningen och var ett af de tre arbeten, som af prisdomarne särskildt utmärktes. Det är »ett verk af litterärt värde, röjande goda historiska studier, väl träffad tidskaraktär samt åskådlighet i skildringen» — så löd deras utlåtande. Vi äro visse att våra läsares skall bli ett lifligt instämmande.

SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MO-
DEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för
helt år kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr.
för den vanliga upplagan. Prenumerera på prof från
det nya kvartalet!

NÅGRA BILDER FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN.

STOCKHOLM är numera storstaden ej blott till namnet, utan också till gagnet: den har sålunda sin regattdag på Kanholmsfjärden, sina kapplöpningdagar på Lindarängen, sin mondäna vårfest på Skansen och sin hästutställning på Djurgårdsslätten.

I lördags och söndags var det hästarnes triumfdagar.

Ekipager och spårvagnar, de senare öfverfyllda, rullade längs Strandvägen ut till Djurgårdens arenabyggnad, hvarest uppvisningar och prisutdelningar ägde rum.

Damerna äro sedan gammalt stora hästbeundrarinnor, hvadan de utgöra en betydande kontingent af utställningspubliken, där deras eleganta vårtoaletter pläga bilda en glad motvikt mot herrarnes enformigt svarta högtidsdräkter och förläna det hela en stämning af festlig premiére.

Men den här gången hade Bores hvita bin, som obarmhärtigt svärmade i luften, skrämt undan både vårsol och toalettprakt, och i cirkus lyste gaslågorna skarpt som under en vinterafton.

Publiken följde emellertid med spändaste intresse utställningens olika nummer af löpningar, hoppningar och defleringar och markerade medels applåder de olika favoriternas uppträdande på arenan.

Vid prisutdelningen, som försiggick på söndagen och förrättades af kronprinsen-regenten, defilerade hästarne på nytt, medan deras herrar under fanfarer inhöstade belöningarna i form af pokaler, dryckeskannor och medaljer.

Utställningens mest uppmärksammade häst, den lille, liflige gotländingen Olle, häfdade vid detta tillfälle ytterligare sitt renommé som väluppfostradt djur genom att ledsaga sin husbonde ända fram till prisutdelningsbordet och medels graciösa hufvudböjningar uttrycka sin erkänsla för vederbörandes förnuftiga beslut att utmärka honom.

När den sista prispokalen utdelats, tonade ännu en gång fanfarerna genom cirkus, kronprinsen bjöd publiken farväl och efter några minuter var den stora lokalen tom och tyst. Den därefter tillämnade defleringen af ekipager på Djurgårdsslätten måste inställas på grund af det dåliga vädret.

Utställningens båda sista dagar, måndagen och tisdagen, gynnades emellertid af bättre

väderlek, så att äfven denna gång våren, fastän sent, gjorde sin plikt mot hästutställningen.

Några bilder från de hippologiska märkesdagarna torde helt säkert intressera våra läsare. Först hafva vi då en af artisten A. Ringström tecknad interiör från cirkus, där uppvisningen af de olika hästarne pågår; de båda sidobilderna framställa: den till vänster en af de kraftigt byggda dragarne af ardenerrass, som väckte så mycken berättigad uppmärksamhet, medan den högra teckningen återger en ridhäst under prishoppning.

Iduns fotograf var naturligtvis också ute, och af hans kameras skörd bjuda vi här tre vackra bilder. En af dessa framställer söndagens folkvimmel å Djurgårdsslätten, där utställningspubliken mellan cigarrförsäljare och poliskonstaplar strömmar till den i bakgrunden liggande cirkusbyggnaden; den andra vyen återger den populäre gotlandshästen Olle med dess ägare, och å den tredje synas de pris-

belönade taxameterdroskorna, uppställda i rad framför Alhambra, det kända nöjesetablissemmentet å Djurgården.

*

I samband med dessa våra bilder från den vackra och lyckade hästutställningen nödgas vi vidröra en sak, som ej är lika angenäm. Det är emellertid vår öfvertygelse, att endast ett offentligt omnämnande kan åstadkomma en förändring till det bättre i de fall, där man ännu brister i tillmötesgående emot pressen. De äro nu mera dess bättre ganska sällsynta. Minst hade vi också väntat, att arrangörerna för en af våra stora hästutställningar skulle visa dylik oridderlig nonchalans mot vår bästa kvinnliga publik i och genom dess mest spridda pressorgan, numera ock vårt lands största illustrerade tidning. När emellertid öfliga referentbiljetter utblefvo, gjorde vi i sista stund själfva en erinran till mötesbyrån. Man sände oss då, och först då, biljetter till — andra plats! Vi läto dem naturligtvis genast återgå. Vi pläga icke representera vår publik på sekundäplatser.

Vi hålla för troligt, att de högt aktade medlemmarne i Hästutställningens bestyrelse ej hafva någon del i eller kanske ens vetskap om denna »biljett-historia». De må då nu få den. Utställningens sekreterare och den som handhaft biljettutskändningen till tidningarna har varit notarien hr C. L. Bendix, förut ingalunda oberyktad som mellanhand mellan åtskilliga mötes- och utställningsbestyrelser och pressens män här i landet.

DEN BLIFVANDE STEN STURESTODEN I UPSALA.

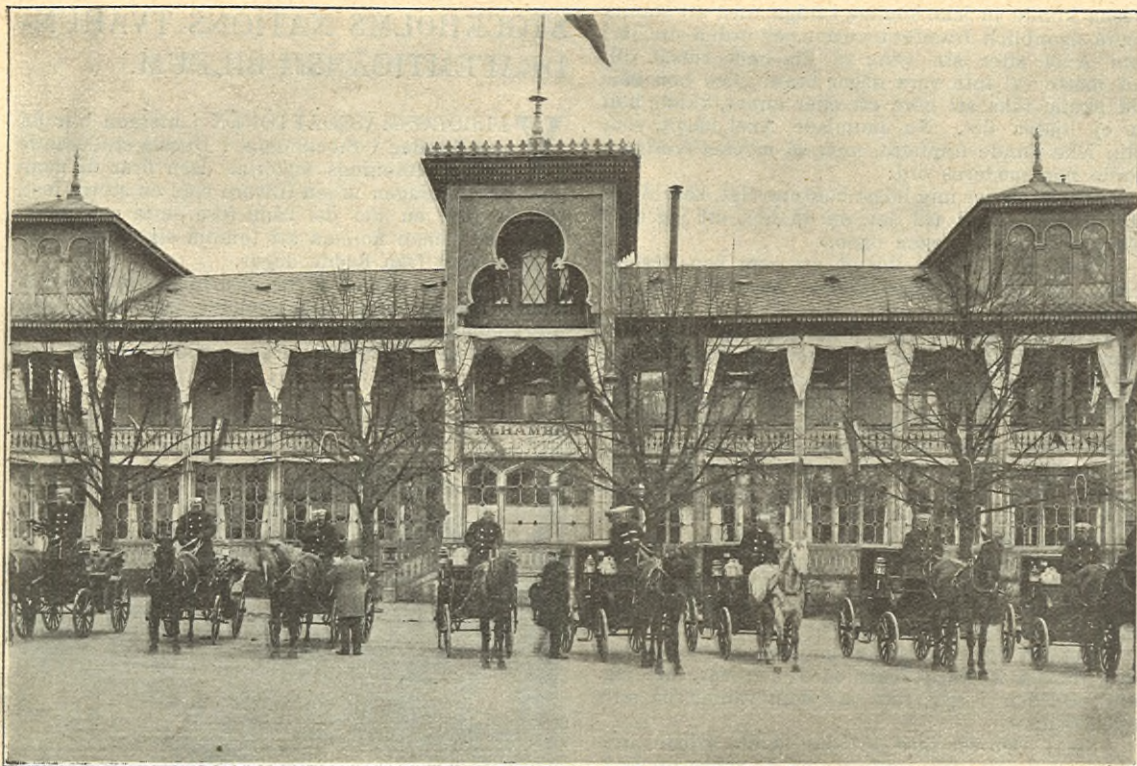
SOM BEKANNT torde vara, hade Upsala studentkår inbjudit Sveriges bildhuggare och arkitekter till en täflan om anordnandet af ett monument öfver Sten Sture den äldre, afsedt att resa å Riddartorget i Upsala. Sedan nu inlämningstiden utgått, sammanträdde här om dagen prisnämnden i Upsala. Fackinsiktarna representerades därvid af professorerna I. G. Clason, G. Cederström, A. Lindberg och artisten C. Larsson. Dessa röstade enhälligt för att utdela första priset (1,000 kr.) åt skulptören Erik Lindberg och arkitekten Viktor Fagerström. Förväningen vid namnsedelns brytande lär varit allmän. Man hade förr trott sig belöna en prof Börjeson eller vederlike än en 25 årig adept. Den ej minst förbluffade blef naturligtvis pristagarens egen pappa, den kände framstående medaljgravören professor Adolf Lindberg, hvilken, okunnig om sonens förehafvande, nyss själf fällt utslaget öfver dennes mästerverk.

Idun är i dag i tillfälle att meddela en afbildning af det vackra verket efter en för vår räkning utförd fotografi af originalskissen. Som ett huf-

A. Blomberg foto

FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN: PUBLIKEN STRÖMMAR TILL CIRKUS.

A. Blomberg foto.

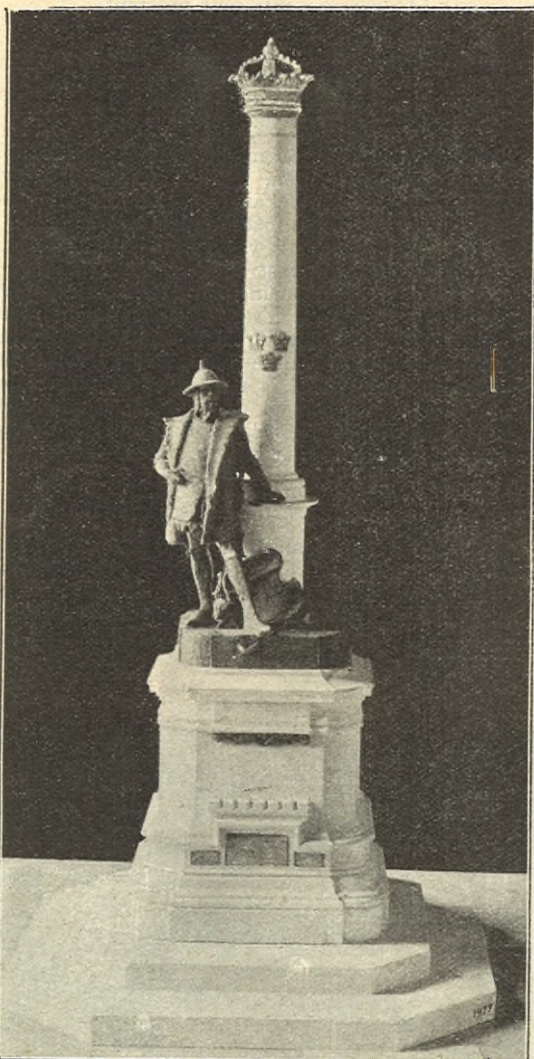
FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN: DE PRISBELÖNADE TAXAMETERDROSKORNA FRAMFÖR ALHAMBRA.

vudvillkor för täfningen var uppställt, att vid monumentets anordning konstnären skulle tillgodogöra den ståtliga, 9 meter höga porfyрколон, som af lidne norske statsrådet Astrup redan för flere år sedan skänkte studentkåren. Hr Lindberg har nu löst sin uppgift så, att han ställt kolonnen på ett högt granitpostament och placerat hr Sten snedt framför kolonnens bas. Kompositionen är ungdomligt djärf, men imponant. Det är icke en fredlig universitetsgrundare, utan en af tidens oro uppfylld folkämpe, som man här se bistert blicka fram under den bredskyggiga hjälmhatten. Den vänstra

handen hvilar på kolonnafsatsen, medan den högra griper ett fast tag om libbältet. Man ser honom i krigsrustning: ringbrynja, vapenrock och en kort ärmlös pälskappa. Emot den krönte pelaren hvilar den trebladiga skölden och på pelarbasens baksida erinra några löst uppstaplade fredliga emblem: bokrullar, folianter och lager, om hans kulturella storverk. — Det porträtt af den unge mästaren, bildhuggaren Erik Lindberg, som vi samtidigt bringa, skall äfven helt visst intressera vår läsekrets. Efter en glänsande studentexamen, inskrefs han vid Fria konsternas akademi, där han år 1897 på våren förvärfvade den kungl. medaljen för sin statyett »Varpakastaren», hvilken sedan inköpts af konungen. Under fyra års tid har han för öfrigt idkat tragna studier som sin faders elev; för närvarande uppehåller han sig i Paris för att under de närmaste åren å Tassetts bekanta atelier vinna ytterligare utbildning i sin konst. På Svenska konstnärernas förenings pågående utställning deltaga han med flere vackra arbeten, bland hvilka särskildt en dekorativ lampa i brons förtjänar att framhållas.

ERIK LINDBERG.

A Larsson. foto.

DET PRISBELÖNADE FÖRSLAGET TILL STEN STURESTODEN I UPSALA.

TRO. SKISS FÖR IDUN AF TIRO.

»MEN, KÄRE AXEL, det visste du ju, redan innan du friade till mig. Och dagen före bröllopet kommo vi ju öfverens, att ingendera skullevinga den andres samvete — det måtte du väl komma ihåg?»

»Du lilla älskade, ologiska krushufvud!» svarade hennes man, auditor Alling, »här är ju inte alls fråga om att tvinga någons samvete, utan vi hålla ju bara

på att i frid och kärlek diskutera en fråga, som — om du också inte anser henne äga någon betydelse för dig — du väl ändå måste medge är intressant, då ju millioner och åter millioner både af de döda och af de nu levande hållit och hålla den för den allra viktigaste af alla.»

»Ja, men då jag inte alls vill tro. Jag tycker, att det är — ursäktat uttrycket — rent af fänigt att tro på någonting, som man aldrig i evighet kan få någon verklig kännedom om. Tro, att änglar och andar och allt det där är här i rummet nu och höra allt hvad vi säga — tro att —»

»Vänta, min lilla vän! Om jag nu ändå skulle bevisa för dig, att tron spelar en utomordentligt stor roll i ditt lif, att du tror på mycket, på alldes oerhördt mycket och till och med på sådant, hvaraf hela din frid och lycka beror, att du bara tror det, säger jag, inte alls absolut säkert vet någonting om det, hvad skulle du då säga?»

»Jag skulle säga, att min gubbe inte har sin like i att bevisa allt, både möjligt och omöjligt, men att, om han också bevisar aldrig så, att jag tror, så tror jag det inte ändå. Låt höra ändå för ro skull dina bevis.»

»Tror du eller vet du, att det finns ett land, som heter Amerika?»

»Det vet jag, naturligtvis.»

»Hvaraf vet du det?»

»Men, Axel lilla, nu tycker jag, att du är rolig. Det måtte väl hvarenda människa veta, att det finns ett land, som heter Amerika.»

»Nej, däri tar du fullkomligt miste. Så långt ifrån, att hvarenda en vet det, är det millioner — barn och negrer och tibetaner och tunguser m. fl. — som inte alls ha någon aning om ett land med det namnet. Och af alla de andra är det endast ett mindretal, som af egen erfarenhet vet, att Amerika finnes till, utan de flesta tro det endast, tro det på grund af hvad de läst och hört af andra, och till denna kategori hör du, min lilla Elin.»

»Ja men, kära gubben min, om hvarenda människa — nej, jag måste våga på orden, märker jag — om nästan alla människor eller åtminstone många, många tusental, säga och tro och veta en och samma sak och ingen enda säger någonting däremot, då måtte man väl i alla världens dar ha rättighet att säga, att man vet den saken, om man också inte har tagit i den eller sett den eller —»

»Nej, det bestrider jag på det bestämdaste. Om du hade lefvat på Kopernici tid, skulle du i likhet med hvarenda människa på den tiden ha sagt och trott och trott dig veta, att jorden står stilla och solen rör sig, och du skulle antingen medlidamt ha ryckt på axlarna åt den, som varit af en annan åsikt, eller kanhända med den okunniga och fanatiska hopen ha ropat ditt: 'Korsfäst!' öfver honom. Men nu lever min lilla gumma på en annan, mera upplyst tid, och nu förklarar hon helt bestämdt, att hon vet, att solen, relativt taget, står stilla och att jorden rör sig, men om jag riktigt hårdt skulle ansätta dig, är jag alldes viss på, att du inte skulle kunna nöjaktigt bevisa, att det förhåller sig så — hvilket i parentes sagdt också är svårare, än mången anar — och du skulle till sist nödgas erkänna, att du alldes icke med bestämdhet visste det, ty därtill fordras, att din kunskap om saken skall vara, såsom det heter i Ribbings Grundlinier, 'apodiktiskt viss eller allmängiltig och nödvändig'. Nej, du bara

A. Blomberg foto.

FRÅN HÄSTUTSTÄLLNINGEN: GOTLANDSHÄSTEN OLLE MED EKIPAGE.

tror det, likasom du tror, att Amerika finnes och en hel mängd andra saker, men denna din tro är så beskaffad — den är så stark och väl befäst hos dig, att du är alldeles viss om dess riktighet, äfven om du inte kan för andra anföra några skäl för den. Nåå, hvad svarar nu min lilla otroshjälte?»

»Asch, det måtte väl vara alldeles detsamma, om jag säger, att jag tror eller att jag vet, att Amerika finns till och att jorden och solen —»

»Nej, stopp, vänta, nu har jag dig fast. Nu säger du, att det är detsamma att tro och att veta. Om vi anta, att du har rätt i det, så tror du ju på oerhördt mycket, fastän du nyss så energiskt förklarade, att du inte ville tro, ja, att det rent af var fånigt att tro på sådant, som du aldrig i evighet kunde få någon kännedom om.»

»Nåja, jag får väl sträcka gevär då som vanligt och medge, att min lärde gubbe har rätt — jag vet inte alls, att Amerika existerar och att jorden dansar kring solen, utan jag bara tror det. Men, ser du, kära Axel, när jag protesterat mot det där talet om tro och tro, har jag inte menat tro på eller kännedom om konkreta föremål, som jag händelsevis ej varit i tillfälle att uppfatta med mina sinnen, utan tro på abstraktioner och tro på sådana konkreta tankeföremål, om du tillåter uttrycket, som Gud, änglar och andar; det är om dessa jag sade, att man aldrig i evighet kan få någon verklig kunskap om dem.»

»Nej, vännen min, äfven om vi begränsa frågan så, som du nu gjort, har du ändå inte rätt. Du tror inte bara på oändligt många konkreta föremål, som du inte haft tillfälle att uppfatta med dina sinnen, utan också på många, otaligt många egenskaper hos och förhållanden mellan konkreta föremål, alltså på abstraktioner. Låt oss ta ett exempel: du tror ju, att jag älskar dig?»

»Tror? Nej, det vet jag så visst som att — att jorden går rundt, rundt, rundt omkring solen så här,» och hon förde sin lilla nästipp några hvarf rundt omkring hans, i detsamma spetsande munnen till en kyss. Han besvarade varmt hennes smekning, men när han återtog sin bevisföring, var han lika allvarsam som förut.

»Nej, Elin, du vet det icke, du bara tror det, och din tro grundar sig bara på min auktoritet. Jag har tusen gånger och åter tusen gånger sagt dig, att jag älskar dig, och du har tyckt, att mina handlingar stått i harmoni med mina ord, och därför tror du på min kärlek, och den är för dig någonting så visst och verkligt och sant, att du själf tycker det vara för litet att säga, att du tror på den, utan du menar dig veta, att jag älskar dig. Men tänk nu, Elin, om det bara vore spel och förställning af mig, om jag —»

»Men Axel då, o, huru kan du säga någonting så förfärligt! Nej, nej, nej, det är inte så — du får inte säga så — det är orätt att ens tänka så! Men tänk, om det vore sant — tänk om — o, jag minns farbror Erik. — Tant Elna trodde på honom i hela sitt lif, men när hon dog, fick man veta, att han hela tiden hade haft en annan familj också.»

Och den orm, som finnes i hvarje jordiskt paradiset allt sedan lustgårdens i Eden dagar, stack henne med sin gadd och göt tviflets gift i säret, och den smärta hon kände var så pinsam, att tårarna började sippra fram under hennes nedslagna, långfransade ögonlock och snart hejdlöst störtade ut för kindernas mjuka rundning. Och mellan de våldsamma snyftningarna, som kommo hela hennes gestalt att skälva, kom det fram i afbrutna meningar:

»Säg, Axel, det är ju sant — riktigt, riktigt sant — att du älskar mig — och inte någon annan — att du inte har — har någon sådan där annan — som farbror Erik hade? — Min gosse får inte säga så där mera — till — till sitt lilla hustrubarn — inte nu — det kan vara farligt — och då kan stumpan dö — och gubben blir ensam.»

Då om en stund tårarnas flöde hade stannat och hon med ett lyckligt leende af frid och ro låg med hufvudet lutadt mot hans bröst, böjde han sig ned mot henne och såg in i hennes älskade, klara, strålande ögon och sade:

»Lilla ousägligt älskade hustrubarnet mitt, tror du nu, att jag älskar dig?»

»Ja, gossen min, jag tror det, jag tror det, och du har rätt: jag tror på mycket annat också. Kan-ske en dag — o, det ringer, och mina ögon äro så förgråtna! Stanna här du och tag emot — jag springer in i sängkammaren och baddar ögonen.»

Det var auditör Allings svärmor, som kom, den oaktadt sina femtio år ännu ståtliga kammarrådin-nan Hege. När unga frun om en stund efter att ha restaurerat sitt yttre var på väg tillbaka till sin mans arbetsrum, hörde hon, just som hon passerade genom förmaket, sin mor tala i den där tonen, som Elin så väl kände till från barnåren, den där tonen, som så tydligt sade: »Det tjänar ingenting till, att ni slingrar er, för ni vet ju, att jag vet och förstår allt, att jag genomskådar alla edra finter och slinger-bultar.» Hvad kunde väl nu vara på färde? Att

lyssna kunde ju icke komma i fråga, men att stanna några ögonblick framför trymån och ordna sitt hår, som Axel efter sin vana så illa hade rufsats till, det måtte väl inte vara något orätt. Om hon därvid skulle råka att höra ett eller annat, kunde hon ju ej hjälpa det. Nu mumlade Axel något, som Elin icke kunde uppfatta, men så mycket tydligare hörde hon moderns ord:

»Det förefaller mig högst besynnerligt, käre Axel, att du kan neka till det, då du hör, att jag själf såg det med mina egna ögon.»

»Men det händer ibland, att man kan låta be-draga sig af sina egna ögon. När var det, sa' mamma?»

»Vid ett-tiden i går. Bina och jag hade varit uppe och druckit en kopp choklad hos 'Tysta Marie', och när vi kommo ned och gingo utför Regerings-gatan, kom du ut ur en butik strax framför oss och gick in med henne hos Lejas. Och jag var under hela vägen er så nära, att jag kan, om du vill, redogöra till punkt och pricka för hela hennes toalett. Hon hade en klädning af ljusgrått siden med en hvit spets i snedden så här på sidan, och på armen bar hon en krage — en sådan där elegant spetskrage, du vet, och hatten — men hvad tjänar det till, att jag sitter och beskriver henne för dig, då du såg alltihop lika bra som jag och ännu bättre. Hvem var det?»

»Det vet jag inte, snälla mamma, för den herre, som damen i fråga hade med sig, var inte jag. Vid ett-tiden i går satt jag som vanligt på mitt ämbetsrum.»

»Så-å! Det var inte du! Jag skulle således inte känna igen min egen svärson på tio stegs afstånd. Jag vet inte, hvad du kan ha för skäl att förneka din identitet, i synnerhet som ditt nekande inte tjänar till något, för om du också inte drar i betänkande att göra mig till lögnare, torde det bli svårt för dig att behålla din position, då du får höra, att din egen moster Bina Rindell såg dig och kände igen dig lika bra som jag.»

»Men jag bedyrar på min heder, att det inte var jag. Alla mina kamrater i ämbetsverket ska' kunna intyga...»

»Ja visst, ja visst — det vet man nog, att herrar kamrater — God afton, Elin! Hvad nu! Har du gråtit? Och baddat ögonen, så att du stänkt ner klädningen? Inte behöfver du dölja dina tårar för mig, kära barn; jag vet nog, att en hustru kan ha mer än ett godt skäl för dem.»

»Men kära lilla mamma, man kan gråta i glädje också. Axel och jag hade just — vi sutto och diskuterade ett så intressant ämne, när du kom, och Axel talade så vackert, att...»

Elin både ton och min skvallrade tydligt om, att hon nu icke höll sig vid sanningen, och när hon tystnade, kastade hon en så hjälplös och olycklig blick på sin man, att denne brast ut i skratt.

»Åh, besvara dig inte med att sätta ihop någon historia för mig. Jag märker nog, att det är er mening att tränga mig åt sidan, och jag skall visst inte genera er. Behåll ni edra hemligheter för er själfva, kära ni.»

Då kammarrådin-nan en stund senare aflägsnat sig, något blidkad genom underrättelsen, att »barnen» veckan därpå skulle ha en större fest, och genom Elin enträgna begäran, att mamma med sin större erfarenhet måtte hjälpa henne ett par dagar i förväg med anordningarna till festen, sade Elin:

»Axel du! jag stod i förmaket och hörde hvad mamma sade om damen med gråa sidenklädningen. Var det du?»

»Nej, vännen, det var det inte.»

»Men både mamma och moster Bina...»

»Jag ger både mamma och moster Bina...»

»Axel!»

»Ja, du måtte väl medge, att jag kan ha skäl att bli arg. Jag skulle inte bry mig det allra ringaste om alltihop, om inte jag vore rädd för, att hennes ord möjligen gjort intryck på dig — lämnat kvar i ditt sinne ett litet ogräsrör, som längre fram i en olycksstund kan spira upp.»

»Se mig in i ögonen, Axel. Så där! Var det du?»

»Nej, Elin! Så sant mig...»

»Du behöfver inte bedyra det — jag tror det ändå.»

»Hur var det du sa'?»

»Tror det, sa' jag. Är du nöjd nu, din tyrann?»

Ja, han var nöjd.

(Forts.)

STOCKHOLMS NATIONS TVÅHUNDRAFEMTIOÅRSJUBILEUM.

V ALBORGSMÄSSOAFTONEN i morgon blir en märkesdag i Stockholms i Upsala studerande nationsförenings historia. Den firar då nämligen 250-årsdagen af sin tillvaro med en större fest, vid hvilken en hel del både före detta och nuvarande landsmän komma att infinna sig för att upplifva minnet från flydda dagar.

För en hel del af Iduns läsarinor torde Stockholms nation icke vara obekant från de årligen återkommande värfesterna och balerna, hvilka de först besökt i egenskap af dansande och sedan som

STOCKHOLMS NATIONSHUS I UPSALA.

de dansandes mammor eller »förkläden». — På goda grunder anses nationens lokal vara en af de bekvämare och hemtrefligaste af detta slag i Upsala.

Här hafva stridens vågor gått höga på landskapsmötena, då skilda partiers banérförare drabbat samman med en hetta, hvartill man väl knappast ägt motstycke i huset på Riddarholmen, här har man, sedan stormen omsider lagt sig, knackat i bålen och äskat ljud och hållit tal för allt, hvarför man öfver hufvud taget kan hålla tal. Här hafva Strauss och Waldteufels melodier i gnistrande kaskader brusat fram när

»utmed väggarna satt tant vid tant i gult och gredelint och annat grannt, och tyllomsluten, brokigt skiftande satt flicknublessen, maktligt viftande med fläktorna kring sina unga drag i flickförmänt och nådigt själfbehag.» —

Angående framstående medlemmar, hvilka i flydda tider tillhört nationen, må anföras följande ur L. Heap Åbergs »Anteckningar öfver Stockholms nations förening»: »Inom fosterlandets uråldriga hufvudstad, moderorten för vår nations medlemmar, har Nicodemus Tessin rest sig en varaktig minnesvård i Sveriges främsta kungaborg, flere andra spår af hans verksamhet att förtiga. Hans namn lyser oss till mötes från det första femtioårets dunkla natt. Under det följande halfseket förvärfvade Johan Tobias Geijersler, på sin tid en af nationens aktade medlemmar och en tid dess kurator, Samuel Triwald och Jakob Henrik Mörk en plats i den svenska skönlitteraturens häfder. Men —

Gif plats, gif plats, se nordens vingud nalkas och sången svärmar kring hans vigda mund!

Karl Mikael Bellman inskrefs den 3 november 1758 i Stockholms nation. Hans vän och medbroder, Karl Israel Hallman, har äfven tillhört nationen, och i nyare tider har August Blanche förvärfvat sig ett af hedersrummen inom den svenska novell-litteraturens häfder.

STORA SALEN I STOCKHOLMS NATIONS HUS.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

Det är dock icke blott inom det skönas värld vi påträffa namn, som återfinnas i Stockholms nations album, äfven åt vetenskapen, kyrkan och statslivet har nationen skänkt målsmän af första ordningen. När »Den svenska äran bröt sig nya banor i tankens obesökta land», fick man bevittna, huru

Melanderhjelm beräknar himlafärden
För månens skifva, för planetens ring.

Den man, som vid detta sekels-början kallades af vårt blodande och styckade fosterland till hjälp i nödens stund och förde det in på en ny, sundare lefnadsbana, ägnad åt fredens och folkförbrödringens lugna värf, fick i Magnus Brahe en uppriktig vän och varmhjärtad hjälpare, under det att Anders Lindeberg äger betydelse såsom en af förelöparne till ett friare samhällsskick i vårt land. Mången stjärna har sloknat i sin tändning. En tidig död kallade Kristian Claëson bort från en knappast påbörjad lifsgärning. Sent skall dock den ungdom, »som betraktade hans framgångar som sina egna», förgäta hans minne.» — Detta blott för att påpeka några få exempel. Flere andra kunde anföras, men de nämnda må vara tillfylles. Här gäller det ock i hela sin vidd, att:

Härförar'n ensam vinner icke slaget,
De djupa leder vinna det med honom.

Som bilder till 250-årsjubileet meddela vi en exteriör och en interiör från nationshuset.

DEN LILLE KONUNGEN I DET LILLA KONUNGARIKET.

NÄR FRU ANNA NORRIE — vår nordiska Yvette Guilbert — sistlidne höst gaf sin intressanta konsert af gammalfranska sånger härstädes, sjöng hon bl. a. Bérangers muntra och intagande chanson: »*Il était un roi d'Yvetot, peu connu dans l'histoire*».

Den klingade så naiv och sagolik, den där berättelsen om den lille kungen, som inte tog den ringaste notis om sin suveräna ställning, utan lefde ett sorglöst lif med sin kära Jeanneton. Och man fick vidare det intryck, att Yvetot godt kunde varit Soria Moria slott, som ligger östan för solen och västan för månen.

Men det nämnda konungariket är alls ingen myt — tvärtom! Dess existens är lika verklig som furstendömet Monacos, och äfven den nuvarande »regenten» svarar, som synes af porträttet, fullkomligt mot Bérangers dikt.

Den lille pysens namn är Claude Martin Gigues d'Albon, men han föredrager att kalla sig »Claude III, konung af Yvetot». Hans fader, markis d'Albon, borde såsom den egentlige pretendenten nu varit Yvetots härskare, men han afstod från sina anspråk till förmån för sonen.

Upphofvet till detta egendomliga konungadöme skall, enligt historien, hafva varit en viss Ansfred, med binamnet »Vildhjärnan», som år 1066 åtföljde Wilhelm Eröfraren till England. Tapper krigare och lustig sällskapsbroder, vann denne Ansfred konungens synnerliga ynnest och uppmanades af honom att utbedja sig en förläning eller något därmed jämförligt såsom lön för sitt välförhållande.

Ansfred förklarade därvid, att hans anspråk voro så stora, att de näppeligen kunde tillfredsställas: han begärde hvarken mer eller mindre än att, i likhet med Wilhelm Eröfraren, blifva regent öfver ett rike.

Konung Wilhelm utsåg då åt Ansfred landområdet Yvetot i Normandie, hvarefter den tappre riddaren under öfliga ceremonier kröntes till »konung af Yvetot».

Det lilla »riket», inbäddadt i Nord-Frankrikes yppiga fruktträdgårdar, ligger vid stora landsvägen till Hävre, fem mil från Rouen.

Den nuvarande tioårige fursten bor hos sin fader, antingen i hans hôtél vid rue Cambacérés i Paris eller på slottet Auvages i departementet Rhône.

De Yvetot'ska regenternas gamla slott raserades till grunden af revolutionsmännen 1793.

NATT JÄMTE ANDRA DIKTER AF ANNIE QUIDING ha i dagarne utgivits på Hugo Gebers förlag. Den unga författarinnan, som genom sin, just i detta nummer af Idun avslutade, prisbelönade roman »Hvidehus» fäst alla litteraturvänners intresse vid sig, dokumenterar sig här som en högt begåfvad diktarinna äfven i bunden form. Den långa inledande dikten »Natt» har erhållit utmärkelsen af ett hedersnämmande af Svenska Akademien och gisslar — inom ramen af ett nattligt samspråk på pariserboulevarden mellan en modern tidningsreporter och ingen mindre än Mefisto själf — på ett skarpt satiriskt sätt *fin de siècle*s ihåliga otro och lyten. Annie Quiding synes aldrig dikta endast för diktningens egen skull; det ligger städse något allvarligt manande under, som *hon vill ha sagdt*. Som ett enda litet prof tillåta vi oss till sist anføra följande korta, men sköna lilla dikt:

GUDSUPPENBARELSEN.

Gud, hur töcken hölja dig
För vår spända tankes aning
Och för foskarblickens spaning,
På den sällsamt dunkla stig,
Där vårt vilna släkte går,
Dock i glad som sorglig timma
Då och då vi varmt förnimma
Trycket af din hand kring vår.

*

Från C. och E. Gernandts förlagsaktiebolag ha vi att anteckna följande nya arbeten:

SVENSKA ÖDEN OCH ÄFVENTYR, berättelser från alla tidevarf af August Strindberg. (Komplett i 2 delar.) Dessa glansfulla, äktsvenska skildringar — något af det yppersta och mest helgjutna den genialiske diktaren skapat — borde ej saknas i något svenskt bibliotek. När de nu föreligga i en ny, ytterst stilfull och dock billig upplaga, bedja vi på det varmaste få anbefalla dem.

LEO DAHNA, ETT MÄNNISKOÄMNE. Af författaren till Georg Dahna.

JUNKER JOHANNES UNGDOM. Af Sven Åkerberg.

FJÄLLBYFOLK, bilder från öfre Norrland af Maria Rieck-Müller. Tre nya böcker af tre unga svenska författare, alla utmärkta af spänstiga ansatser och gifvande rika löften. Intressanta bekantskaper att stifta alltså för alla vänner af vår unga nationella diktning.

*

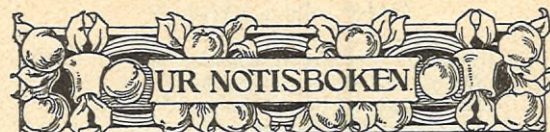
Från Albert Bonniers förlag föreligga:

PERPETUUM IMMOBILE, några betraktelser öfver Svenska och Fria konsternas akademier och deras raison d'être vid seklets slut af Klas Fåhræus. En amper, men delvis nog berättigad kritik af våra »lysende samfund», som bör kunna påräkna talrika intresserade läsare ej minst bland våra litterära och artistiska ämnessvenner.

MITT LIF och andra berättelser af Anton P. Tschschoff. En bland det samtida Rysslands mest genialiske berättare. Till och med vår C. D. W. har satt honom i främsta ledet, och då göres väl ej mera vittne hehof.

GERHART HAUPTMANN'S gripande skådespel »Väfvarne», nu genom Svenska teaterns framförande på allas läppar, föreligger nu ock i bokform i *Edvard Alkmans* förträffliga öfversättning.

HVAD DAGARNE HETA i Sverige, Norge, Danmark och Finland, inom den protestantiska, den romersk-katolska och den rysk-grekisk-katolska kyrkan, jämte förslag till en lämpligare *Svensk namnlängd* — allt detta bjudes en nu i ett litet häfte af Fr. Lindholm för den ringa penningen af 25 öre. Då nu den segslitna »namnsdagsfrågan» synes på väg att ändtligen få en lösning genom den vid pågående riksdag af bägge kamrarna biträdda motionen om en mera tidsenlig namnlängd i vår almanacka, bör det lilla häftet särskildt kunna intressera.

PREUSSENS FÖRSTA KVINNIGA PROFESSOR. Fröken *Johanna Mestorf*, den framstående tyska arkeologen i Kiel, som vi nyligen porträtterade, fick på sin 70-årsdag af preussiska regeringen såsom ett erkännande af sin förtjänstfulla vetenskapliga verksamhet mottaga professorstiteln. Det är första gången i Preussen, som denna titel tilldelats en kvinna.

FREDRIKA BREMER-FÖRBUNDETS YRKES- OCH STUDIISTIPENDIER FÖR ÅR 1899 ha utdelats sålunda: från donationsfonden för kvinnor, som studera medicin: 500 kr. till med. kand. fröken Ada Nilsson, 400 kr. till med. kand. fröken Signe af Klintberg; från allmänna stipendiefonden: 300 kr. till fil. kand. fröken Maj Lagerheim, 300 kr. till eleven vid högre mejeriskolan å Alnarp fröken Alida Negel, 360 kr. (Stockholms stads stipendium) till eleven vid folkskollärarinneseminariet i Stockholm fröken Emma Magdalena Bredberg, 360 kronor (Malmöhus stipendium) till fröken Gerda Valengren för sjukvårdskurs vid Sofiahemmet, 360 kr. (Östergötlands stipendium) till fröken Maria Hertzman för utbildning till lärarinna i slöjd, 240 kr. (Västerbottens stipendium) till fröken Anna Mångberg för sjukvårdskurs vid Sabbatsberg, 240 kr. (Västerbottens stipendium) till fröken Vendela Röhse för utbildning till lärarinna i huslig ekonomi, 270 kr. (Södermanlands stipendium) till fröken Elisabeth Lundvall för kurs i mönsterritning, 180 kr. (Värmlands stipendium) till fröken Signe Wennergren för sjukvårdskurs vid Sabbatsberg, 180 kr. (Örebro stipendium) till småskolelärarinnan Augusta Andersson för utbildning till lärarinna i huslig ekonomi.

DAMER SOM SPARBÖSSOR. Föreningen för välgörenhetens ordnande har på senaste tiden, på förslag af centralbyråns föreståndarinnan, professorskan Agda Montelius, efter engelsk idé begynt anordna en s. k. vandrings sparkassa. Den består däri, att en del af föreningens damer på en bestämd dag i veckan gå omkring till de fattiga och förmä dem att af sin förtjänst spara ihop åtminstone 10 öre i veckan. För denna 10 öring köper damen ett sparmärke å postsparbanken för skyddslingens räkning och därigenom uppmanas så småningom sparsamhetskänslan hos de fattiga.

EN FÖRENING FÖR FRÄMJANDE AF BARNAVÅRD bildades här om dagen vid ett hufvudsakligen af damer talrikt besökt möte å Ateneum för kvinnor i Stockholm. Efter ett inledningsföredrag af d:r Scharp, som betonade vikten att anskaffa dugliga vårdarinnor af de små, enade sig nämligen de närvarande, på förslag af fröknarna Aspman och Adelborg, om bildandet af en förening, som skulle taga saken om hand, och tillsatte en interimstyrelse för utarbetande af stadgar och inbjudning till konstituerande sammankomst. Till medlemmer af denna styrelse utsågos fruarna Anna Tham, född Bergendahl, och Therese Andersson, fröknarna Aspman och Ellen Whitlock samt d:r K. V. Scharp.

SVENSKA KVINNORNAS NATIONALFÖRBUND innefattar för närvarande 12 föreningar: Fredrika Bremer-förbundet, Föreningen för Välgörenhetens ordnande, Föreningen Handarbetets vänner, Kvinnoklubben, Stockholms kvinnliga gymnastikförening, Stockholms läsesalong, Sällskapet nya Idun, Svenska kvinnoföreningen för djurens skydd, Göteborgs flickskoleförening, Sveriges kvinnliga fredsförening, Centralkommittén för Stockholms arbetsstugor och Svenska kvinnoföreningen för fosterlandets försvar. Nationalförbundet har vid sitt årsmöte valt till ordförande (efter fru Ellen Ankarsvärd) fru Anna Retzius, till vice ordförande fil. doktor fröken Ellen Fries, till kassaförvaltare fröken Hulda Lundin samt till sekreterare (efter fröknarna Sigrid Ulrich och Bertha Hübner) fröknarna Ellen Whitlock och Hanna Andersson.

TILL FÖRMÅN för Adolf Fredriks församlings skollofskolonier anordna några för saken intresserade damer en försäljning torsdagen den 4 och fredagen den 5 maj från kl. 11 f. m. till 8 e. m. i n:r 3 A Saltmätaregatan, 2 tr. Med anledning häraf bedja de genom Idun till alla varmhjärtade läsare få rikta följande poetiska vädjan:

finnas å de flesta apotek, i parfymaffärer och hos hrr handlande Partiförsäljning för Sverige hos Stockholm Bendix, Josephson & C:o, 11 Regeringsgatan.

Tandpulver, två slag, Tandpasta, Tandtinktur
Tandläkare d:r Geo. Forssmans
nya preparat för tändernas vård:

KONUNGEN AF YVETOT.

YVETOTS VAPEN.

HOPP OCH LÅNGTAN.

Snart är åter ljufva sommarn inne,
Det på allt uti naturen vi finne.
Så det spirar! Så det knoppas! —
Sjuklingen på hälsa hoppas.

Hoppas gör och fattigt barn det lilla,
Som om vintern frös och för så illa,
Hoppas få på ängen leka,
Långtar få små blommor smeka.

Doktorn härom da'n till mor ju sade,
När ett samtal hon med honom hade:
»Ni ert barn till landet sänder,
Friskt det sedan återvänder.»

Nu dess stackars mor bekymrad säger:
»Kära barn, vi pengar icke äger
Till nå'n lång och kostsam resa.»
Sorg man kan i ögat läsa.

Ty det barnet är så blekt och magert;
Var likväl en gång så fagert
Med de friska kinder röda.
Men allt sän't kan nöden döda.

»Om med kolonien jag finge fara,
Barnet längtansfullt hörs svara,
»Då jag säkert hälsan funne.» —
Tänk, hvad allt med den det runne.

Plikt vi alla ha mot fattig nästa,
Må vi därför göra gladt vårt bästa
Att dess tunga lott upplifva.
Låt oss hjälp och bistånd gifva.

A. H.

Å KUNGL. TEATERN har miss *Lilian Eldée* under de senaste dagarna ett par gånger låtit höra sig som Micaëla i Bizets opera »Carmen». Liksom tillföre i Julias parti, röja sig också här de goda anlagen, såväl vokalt som dramatiskt, och hennes Micaëla visar otvetydigt, att hon efterhand skall blifva en god tolkarinna af vecka, ömma och uppoffrande kvinnokarakterer.

Arian i tredje akten sjöng miss Eldée med rätt mycken värme och innerlighet, som ytterligare förhöjdes af hennes Gretchen-apparition.

SVEN SCHOLANDERS ALMQVISTAFTON i Vetenskapsakademiens hörsal kvarlämnade hos den talrika åhörarkretsen ett djupt och säreget intryck. Efter ett inledande kåseri, i korta drag skisserande »Törnrosskaldens» växlingsrika lefnadslopp, öfvergick han till att i ord och toner söka framkalla några karaktäristiska drag hos den bizarrt genialiske drömmarens diktning, och kärnan i denna framställning utgjordes af ett urval bland de egendomliga, svärmiskt väljudsfagra »Songes», som finnas inströdda i »Törnrosens bok», och hvilas såväl ord som melodier äro Almqvists egna. Till Sven Scholanders enkla, men af innerlig förståelse präglade lutaccompaniment trädde de fram i hela sin subtilt romantiska skönhet. Flere bland dessa — såsom »Den lyssnande Maria», »Hjärtats blomma», »Du går icke ensam» och »Ängelns kallelse» — gjorde en nästan öfversvinneligt gripande verkan. I andra, som i »Min galér», »Fiskarsång vid Kalmar» och »Hexan på kung Carls tid» framträdde åter en kraftig realistisk färgläggning, stundtals lifligt erinrande om Bellman. I ett som allt har man skäl att

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

3 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

till hr Scholander uttala ett uppriktigt tack för hans vackra nit att ur en oförtjänt glömska framdraga några af vår lyriska diktningens egendomligaste pärlor.

SÅNGSÄLLSKAPET O. D:S MATINÉ på söndagsmiddag hade med den dragningsmakt, som ännu alltfjämt bor hos studentsången, till sista plats fyllt Musik. akademiens väldiga hörsal, och smattrande bifall kom den unga sångarskarans samtliga prestationer till del. Under dir. musices Hedenblads ledning utförde den tvänne större körverk med orkesteraccompaniment: *P. Heises* pomposa Volmerslaget samt en knalleffektfull Champagnerlied af *H. Hoffman*. Mer än i dessa skäligen ytliga bravurnummer kommo dock de friska stämmornas bästa egenskaper till sin rätt i de mindre kvartetternas, såsom i den med demonstrativt bifall hälsade Suomis sång, i *Griegs* underbart fagra »Christianiensernes sangerhilsen» och i *Lányi Ernös* ungerska visor.

Hofjuvelerare
K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

DAMER, HVILKA KLÄDA SIG EFTER

NYASTE MODET,

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz)
Sidentygs-Export. (B)

Tandläkare Sjögquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

Tandläk. Elias Widfond,
25 Regeringsgatan 25.
Träffas kl. 10—2 och 1/25—1/26 e. m.
Plomb. och insättning af artificiella tänder.

Tandläkare G. W. Widfond
Drottningg. 74. — Rikstel. 2754
OBS! Garanti för hållbarhet.

Professor G. CEDERSCHIÖLD
behandlar med massge: mag- och tarmsjukdomar, nervväkningar, kronisk snufva och svalgkatarr, fruntimmersjukdomar m. m.
Sthlm, Stalg. 4, hörn. midt emot Grand Hotel.

Bleksot, blodbrist och svaghet botas säkert med Pinus Piller. Många intyg från botade finnas. En sats kostar: 2: 85. Återförsäljare erhålla rabatt. Skrif till (S. T. A. 56369) C. J. Lindahl, Söfsjö

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning 5 %
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.
(G. 78894)

Bästa Ceylon Thé
1,25 pr 1/4 kg. hos HERM. R. STOLPE.
Skeppsbron 6. A. T. 2238. (S.T.A. 57244)

Symaskin,
Wheeler & Wilson, som syr väl säljes till 30 kronor. Adr. Drottninggatan 73 B, 1 tr.

Snörlif,
tillverkade och afprovade i Franska Snörlifssömmeriet, 9 Biblioteksgatan, 1 tr. upp, levereras under garanti för att figuren på ett hälsobevärande och behagligt sätt beklädes. Snörlif från 5 kr. Reparationer. Reservdelar. Justera figuren innan vädräkt beställas!
(S. T. A. 59183)

Nu inkommit
nyheter i
Bomullstyg, Percal, Crépon
hos
John Bylander,
f. a Nachmansson & Ericson.
Nr 1
Triewaldsgränd.
Pröfver gratis. — Stockholm,

Moderna Palettyger. — Moderna Promenaddräktstyger för Damer.
ERNST HEURLIN, Klädeshandlare, Norrebro.

Köp alltid radiatorsmör!

På ALF. SAMUELSSONS förlag har bokhandeln utkommit:
Tom Tits Experiment (300 illustr.)
Vetenskapliga tidsfördrif af Arthur Good, öfvers. från 26 franska upplagan af G. C., med företal af Ingeniör A. E. Hellgren (Förest. för Stockholms privatgymnasium).
Pris häft. 3: 75, inb. i klotb. 4: 75, kan äfven erhållas i häften (12) à 30 öre. Synnerligen lämplig till premier i skolor.

Gröna Biblioteket (130 illustr.)
Jakt- och äfventyrsskildringar, samlade af L. Sundström. Pris häft. kr. 5, inb. i klotb. 6 kr. Kan äfven erhållas i 9 häften à 60 öre.
OBS! Bokens lämplighet som pris vid Idrottstävlingar. (S. T. A. 58952)

Läkare: Professor Rosendahl. Allm. telef. 121 22.
Rindö Prospekt i Sandbergs bokhandel. Rumbeställningar pr tel. Österm. 1112.
Brunn, Bad och Sanatorium.
Säsong: Maj—Sept. Härligt, fuktfrött läge i Stockholms skärgård. Yppersta järnvatten. Lämplig kurort för fall af blodbrist, mag- och tarmsjukdomar, konvalescens m. m. Vidsträckt promenader. Bästa lägenhet för hjulsport och segling.

SLUTFÖRSÄLNINGEN
i modehandeln 54 Vesterlånggatan fortgår till den 30 juni.
Högaktningensfullt
Anna Högman.

Lektyr!

Ett antal äldre ärgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige portofritt:

- Idun 1892 (komplett) 2: 25
- Idun 1893 (n:r i felas) 2: 25
- Idun 1894 (komplett) 2: 25
- Idun 1895 (julnumret oberäknadt) 2: 50
- Idun 1896 (d:o d:o) 2: 50
- Idun 1897 (d:o d:o) 3: —
- Idun 1898 (med juln.) 3: 50
- Iduns julnummer 1894 0: 20
- Barngarderoben 1898 (12 nr) 1: —
- Kamraten 1894 (n:r 19 felas) 1: 50
- Kamraten 1895 (n:r 7 felas) 1: 50
- Kamraten 1896 (komplett) 2: —
- Kamraten 1897 (n:r 18 felas) 2: —
- Kamraten 1898 2: —
- Turisten (19 nr) 1: —

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ofvan nämnda ärgångar som önskas.
Exp. af Idun.

Obs!

- Pärmar till Idun 1: 75
- d:o » Iduns romanbibliotek 0: 75
- d:o » hjälpreda 0: 50
- d:o » Kamraten 0: 75

Bomullstyger,
Franska, Engelska, Svenska handväfda, samt af Almedahls tillverkning, stort urval i nya vackra mönster.
Piqué till Bluslif och Klädningar i hvitt och crème.
Hel- och halfylletyger
i vackra skottska mönster till Bluslif och Barnklädningar.
Bluslif i nya modeller.
Kjolar af Siden, Kläde, Moiré och Flanell.
Prima kvalitét. Billiga priser.
Karl Larsson,
Drottninggatan 73 C,
STOCKHOLM.
Pröfver sändas på begäran franko.

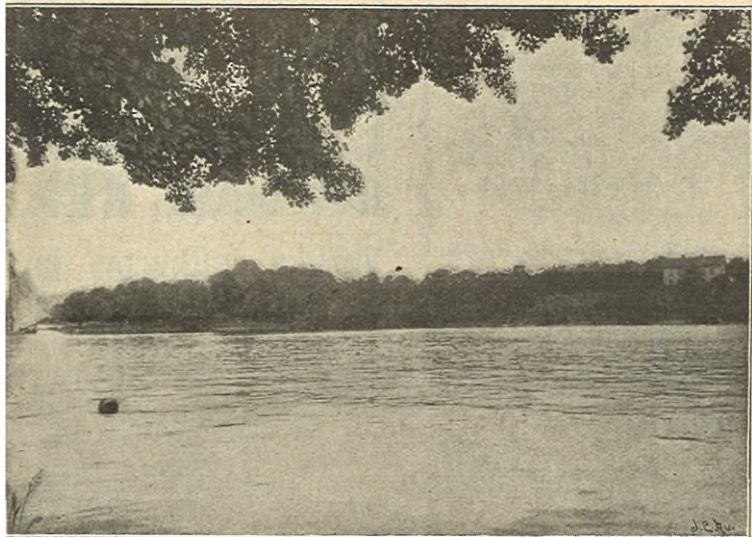
Isskåp
(patenterade).
Stor isoleringsförmåga, 50 % lättare än de vanliga. Vackra och hållbara från
Tranås Snickerifabrik, Tranås
Begär katalog. Rikstelefon n:r 16.
Prenumerera på 'Idun'

Premiesats för skada kr. 10 pr år.
" " stöld " 5 " "

Velocipedförsäkrings-Aktiebolaget, Stockholm.

Bostadstomter

hufvudstadens omedelbara närhet. Härlig natur, vackert belägna, bekväma kommunikationer.

Strandparti åt Liljeholmsviken.

Grändals Tomt- & Byggnads-A.-B., Centralpalatset

Herrar Annonsörer

meddelas härmed vördsamt, att, på grund af upplagens betydliga stegring, annonser och tillkännagifvanden böra vara inlämnade till IDUN senast på måndagen för att kunna inflyta i samma veckas lördagsnummer och senast på torsdagen för att kunna införas i påföljande onsdagsnummer.

Med utmärkt högaktning
Iduns Expedition,
Klara Södra Kyrkogata 16.

Agra Grädd-Margarin är bäst!

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS
BRAND- och DYRKFRIA
FÖRVARINGSHVALF

(Öppna alla söckendagar kl. 1/2 10-4)

Innehållande c:a 1,650 st. skåpfack. Årlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, Gåfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar (S. T. A. 55185)

i ett halft dricksglas vatten gifver det behagligaste, mest uppfriskande och välsmakande men dock starkast antiseptiska munvatten. Koncentrerad pr flaska kr. 1: 50. Utspädd pr flaska kr. 1: 00.

Af följande jämförande tabell framgår, att **DENTOLIN** besitter större bakteriedödande förmåga än alla andra i handeln förekommande dylika preparat.

Tabellen är stödd på i Stockholm anställda bakteriologiska undersökningar.

G. G:son Hård af Segerstad,
TANDLÄKARE.

	Tyfoïdbakterier dödas på	Differibakterier dödas på
DENTOLIN 2 % lösn.	1/2 minut	3/4-1 minut
Gahnelt	2 minuter	2 minuter
Stomatol	1 minut	1 minut
Azymol	1 minut	1 minut
Aseptol	1 minut	1 minut
Vademecum	1 minut	---

M. Cohns Kemiska Tvättetablissemant och Färgeri

Alla till Dam- och Herrtoaletten hörande artiklar rengöras kemiskt utan att söndersprättas.

rekommenderas för säsongen.

Butiker i Stockholm:
Fredsgatan 32.
Allm. Tel. 77 72.

Humlegårdsg. 1 o. 3.
Allm. Tel. 105 44.

Friestedts Foderbenmjöl (Guldmedalj). Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. Friestedt, Stockholm.

Landtmanna- & Kreditkassan

N:r 1 Mynttorget. Stockholm.
Depositionsränta 5 %
Sparkasseränta 5 %
A hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

Christianstads Enskilda Bank
i Stockholm,
Drottninggatan 2, hörnet af Strömgatan
emottager penningar på

Sparkasseräkning
mot godtgörelse af högsta despositionsränta.
Utän uppsägning kunna å en bok sammanlagt 1,000 kr. i månaden uttagas.

Härmed meddelas ärade kunder att

Svartvaru-Magasinet

flyttat
från 14 Västerlångg. till
65 Regeringsgatan 65
1 tr. upp.,
ingång från Lästmakaregatan.

OBS.! Nyheter för våren äro nu inkomna. Beställningar å klädningsgar emottagas och utföras å egen atelier.

Profver sändas franko på begäran.

BRAND FÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET FENIX
JAKOBSTORG

Strömstads Hafsksuranstalt.

(Säsong 1 juni-15 september.)
Prospekt m. m. sändas kostnadsfritt på begäran. (S. T. A. 58622)

M. ZADIGS
neutrala
Bäst! Normal-Tvål, Billigast!

till tvätt af siden, ylle, bomull och linne. Garanterad ren tvål! Vägörande för huden. Alldeles fri från skadliga beståndsdelar. Oöfverträffad tvätt-, hand- och badtvål. Drygare än all annan Tvätt-tvål. Försäljes i alla väl fournerade detaljaffärer.

I hela världen
finnes icke något bättre samt för kökskärl och händer behagligare rengöringsmedel än **LÄGERMANS Kraft-Skur-Pulver**. Köpes hos alla spegerister i riket. Ende tillverkare **KRAFT-TVÅL-FABRIKEN**, Jönköping.

Kurs i **Sjukgymnastik och Massage**

gifves af medicine kandidat A. Kjellberg, legit. sjukgymn. Prospekt på begäran. Adress: Stockholm, Mästersamuelsg. 54. Allm. tel. 667. (S. T. A. 58291)

Asthmahonung, gammalt, välkänt medel mot asthma. I burkar om 1/2 liter. Pris för burk kr. 3,50. Sändes mot postförskott eller efterkr. Beredes af Fru I. W. LUNDBLAD, Lilla Vattugatan 24. Allm. Tel. 7668, Stockholm. Rikstel. 22. (G. 79783)

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS

Oblekta, Blekta och Färgade

VÄFNADER

försäljas i parti från kommissionslagret
i STOCKHOLM hos **ADOLF BODELL.**

Med anledning af upphörande af min cycleafdelning

realiseras

mitt resterande lager af

Columbia
af fackmän erkänt bästa cycle.

OBS.! Reparationer af velocipeder utföras äfven framdeles å min verkstad.

K. M. LUNDBERG,
STUREPLAN.

300,000 ex. upplaga

IDUNS MODE-TIDNING

har den modejournal, hvaraf en svensk upplaga sedan flere år utgifves under namnet **Iduns Modetidning** och som är för år undantränger alla andra modejournaler. — **Iduns Modetidning** utgifves i 2 upplagor, båda med 2 n:r i månaden, hvardera numret innehållande inemot 100 charmanta illustrationer samt åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga. Med den dyrare upplagan — planschupplagan — som kostar endast 5 kronor pr år, följa dessutom 1 gg i mån. en fin-fin kolor. modeplansch och en förträfflig handarbetstidning. Den billigare upplagan utan dessa båda bilagor kostar blott 3 kronor. I innehåll och pris, jämförda med hvarandra, står denna modetidning absolut

oupphunnen.

Privata

Lärrarinneseminarium.

Under nästkommande september öppnas i Stockholm en 2-årig (eventuellt 1-årig) läroanstalt för utbildande af lärarinnor i familj och i de lägre klasserna af läroverk för flickor. Undervisning kommer att meddelas i vanliga läs- och öfningsämnen — äfven språk. Särskild vikt kommer att läggas vid den metodiskt praktiska utbildningen.

Tryckt prospekt samt muntliga eller skriftliga upplysningar lämnas af läroanstaltens föreståndarinna, Fröken Sofi Anderson, Brahegatan 41, Stockholm, som äfven mottager anmälningar. Mottagningstid måndag och onsdag kl. 5-6.

Interrimsstyrelsen.

Referenser: Stockholm, Kanslirådet C. W. Kastman, Sibyllegatan 43 & 45; Rektor L. M. Wärn, Karlavägen 38; Fru Sofi Almquist, Artillerigatan 8; Fröken Hilda Caselli, Nybrogatan 21. Umeå, Seminarieadjunkten, fröken Elisabet Eurén. Hernösand, öfverstinnan Agnes Laurell. Sundsvalv, Fröken Hilda Berggren. Norrköping, Fröken Aurore Pihl. Göteborg, Fröken Ida Hellander. Lund, Professorskan Maria Ribbing. (G. 80106)

HANDVÄFDA, SVENSKA BOMULLSTYGER

af den sedan många år välkända tillverknings äro nu inkomna i nya, vackra mönster med absolut tvättäkta färger.
Hvita Bomullsklädningsstyger, Perkaler och Satiner.
Ernst Winberghs Garn- och Väfnadshandel,
78 Jerntorget 78.
Obs.! Profver sändas till landsorten på begäran.

Sv. Panoptikon

Stockholm.

★ Största sevärdhet. ★

100,000 ex. af den berömda boken **Hälsan framför allt** kommer att utsändas gratis för att få den känd. I denna bok läses och läres hvad man förut icke läst eller lärt. Boken sändes till en hvar gratis och fraktfritt, om Ni afsänder ett bref märkt: Exp. af Hälsan, Filipstad. På alla platser antagas agenter för många nya och låtsälda artiklar mot ovanligt goda villkor. (S. T. A. 52863)

2 a delen utkommen:

J. M. BARRIE.

Den lille prästen.

Öfversättning af Hans Cavallin.
Pris för hvarje del 2: 50.

»Originellt folk och folk med stil är något så ovanligt att *Barries* författareskap säkerligen kommer att hälsas med entusiasm bifall.» (Saturday Review.)

P. & G. Beijers Bokförlagsaktiebolag.
STOCKHOLM.

Mot ekzem,

reformer, rosen, klåda m. fl. hudsjukdomar har Salubrin i talrika fall visat sig som det bästa medlet.

Såväl på grund af Salubrinets antiseptiska verkan som ännu mera till följd af dess gynnsamma inflytande på hudverksamheten har det vunnit en vidsträckt användning

mot hårsjukdomar

och till

hårväxtens befordrande.

Om Salubrinets större och mindre utspädning och de olika användnings-sätten för olika ändamål efterse den beskrifning, som åtföljer hvarje flaska Salubrin.

Köp

Godt Santos-Kaffe

50 å 60 öre pr kg.

Fin-fint Santos af nya skörden, mycket godt å 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.
Extra I ma D.o. högsta kvalité, med fin arom och full styrka 0: 90 pr kg.
Prima Campinos 0: 95 » »
Extra I ma COSTA RICA 1: 00 » »
Verkligt god Liberia 1: 02 » »
Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt och välsmakande 1: 05 pr kg.
Utsökt god PORTORICOART 1: 10 » »
Fin-fin ljus Java, mycket godt 1: 15 » »
Extra I ma GUATEMALA, särdeles omtyckt 1: 20 pr kg.
Finare kaffesorter till högre priser finnas äfven å lager.

Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres högre pris i småbalar om 10 å 20 kg. Allt kaffe lever fraktfritt vid närmaste järnvägsstation vid köp af hel säck. Sändes till landsorten mot efterkräf eller förut insänd remissa. Prof af samtliga sorterna erhålles franco mot insändande af 20 öre i frimärken.

Ingen bör försumma att prova dessa verkligen goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de, som af andra firmor utbjudas under samma namn.

Telegrafadress: K. W. KARLBERG, Karlbergius. 33 Döbelnsgatan 33. Allm. t. 7627. Riks 3644. Stockholm.
OBS. Fullt profenl. vara. Redbar behandling. Fern exp. Skynda rekvisitera.

KAFFE gratis

får man ju ej, men till följande låga priser: Santos Kaffe å 0.50 pr kg.
I ma Santos å 0.75, 0.85 » »
Extra I ma Santos, högsta kvalité, absolut rent å 0.90 pr kg.
Extra I ma Salvador å 1.00 » »
Extra fint Plantage å 1.05 » »
Extra I ma Costa Rica å 1.10 » »
Extra I ma Liberia å 1.15 » »
Extra fin ljus Java å 1.15 » »
Extra I ma Guatemala å 1.20 » »

Allt i hel bal om 60 kg. netto och vid köp af minst 10 kg. 5 öre högre. Alla sorter äro goda och rensmakande och priserna de lägsta i förhållande till kvalitéerna. Sändes till landsorten mot efterkräf eller försökslikvid och profiler å samtliga sorter mot 20 öre i frimärken.

OBS. Vid köp af hel bal sändas alla sorter fraktfritt till närmaste järnvägsstation.

Profenliga vara och redbarhet utlovas. På begäran sändes prof på de finaste kaffesorter.
JOHN JOHNSSONS KAFFEHANDEL, 40 Stora Badstugatan 40, Stockholm. Rikstelefon 34 20. Allm. Tel. 46 28.

GROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.

PICKLES, SÄSER, MARMELADER.

erhållas hos alla större spicerihandlare inom riket.

Klädning - Zola.

Största
lager

Barnkläder

hos

M. Bendix,

29 c Drottninggatan

&

5 Sturegatan.

Dagligen inkomma Nyheter,
för säsongen moderna

»Garneringsartiklar»
till kappor och klädningar.

I. F. HOLTZ,
Mode- och Sybehörsaffär.

7 Brunkebergstorg 7, 35 Stora Nygatan 35
och 8 Sturegatan 8, Stockholm.

Marstrands Hafscuranstalt.

Säsöng 1 juni-1 oktober.

Alla slags bad, såsom Gytjemassagebad, Nauheimer- och Kreuznacherbad m. m., brunns- o. dietkurer etc. Läkare: Badintendenten Dr J. Bauman, Dr O. Sandberg efter 20 juni, specialitet mag- o. tarmsjukdomar, Dr E. Enblad: massage o. sjukgymnastik. Badkamrer: Hr K. Ramberg. Restauranter: Alphyddan, Stadshotellet samt Turisthotellens pensionat. Musik: fullständig orkester under anf. af dir. W. Neumann. Rumbeställningar genom Badkontoret.

Froms Velocipeder

äro utmärkta.

De äro af alla som begagna dem mycket omtyckta för sin styrka, sin stadiga och lätta gång samt för sin prydlighet.

Den enda Guldmedalj » för utmärkta Velocipeder »

som utdelades vid 1897 års utställning i Stockholm tillföll dessa maskiner. OBS. Alla slags velocipeder repareras, lackeras och förnicklas. OBS. Stort urval af tillbehör. Begär prisurant.

PER FROM, Stockholm, Mäster-Samuelsgatan 26.

Aktiebolaget Fabrikern

C. O. Borgs Söner, Lund. anlagd år 1739.

Färgeri, Kemisk Tvättanstalt, Ullspinneri, Väveri, Garn- och Väfnadshandel.

Guldmedalj vid flera utställningar.

Vi rekommendera vårt rikhaltiga lager af alla slags garn, i såväl ull som bomull, till billigaste priser i åkta, fornnordiska växtfärger, passande till

Storväfnad i allmogestil.

Förfrågningar om lämpliga garnsorter och färger besvaras omgående och prof med prisuppgifter sändas på begäran.

För unga flickor,

som besöka skolor i Stockholm, öppnas 1:sta sept. ett mindre hem. Godt kosthåll, noggrann tillsyn, lexhjälp. Bref och förfrågningar besvaras af Julia Kiellman-Göransson, 8 Tegnérlunden.
Referenser: Friherrinnan Knut Bonde, Doktorinnan E. Steinmetz, Brummerska skolan, Kyrkoh. E. D. Heiman, Rektor E. Schwartz, Schwartzska skolan, Stockholm; Fru M. Gibson, f. Barclay, Fru M. Åkerblom, f. Scott, Göteborg; Fru Lilly Nordling, Sundsvall. (G. 2605)

P. Ljungdahls

KAPPFABRIK, Falun,

tillverkar och säljer billigt
Turistkappor och
Velocipedkragar

af hygieniskt impregnerade tyger för Damer & Herrar.
Godt impregnerade tyger till resdräkter m. m. erbjudas till fördelaktiga priser. Begär profiler från

P. Ljungdahl, Falun.

Firman är grundad 1870.

Utlåtande om Mellins Food

att jag använt flera burkar **MELLINS FOOD** åt mina barn (af hvilka det ena vid försökstiden var 3 å 4 mån. gammalt) och att jag funnit det vara ett utmärkt födoämne åt späda barn, och att det med lätthet fördröges af de små barnens matsmältningsorganer samt med begärighet förtäres.

Leg. Läkare.

(Sigill.)
Prof af **MELLINS FOOD** sändes på begäran gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.

Fredrika Bremer-Förbundets
Jurist

lämnar åt kvinnor råd och upplysningar (äfven skriftligen) i juridiska och ekonomiska angelägenheter.

Träffas å förbundets byrå, Drottninggatan 54, 1 tr., onsd. kl. 1/2 11-11.

KNEIPP Vattenkur-
anstalten
BORG. Begär prospekt. NORRKÖPING.

Ärade Damer,

väfven själfva Edra klädningstyg till sommarens! Prof på ett mycket vackert tyg, förvillande likt siden, sändes jämte beskrifning på dess solning och knytning samt uppgift om passande garn och väfsked portofritt mot 1 kr. 20 öre.

Fr. Gust. Linde,
Forssa, Katrineholm.

Fru Sofia Larsson, Jönköping.
»Örtmixtur»
för magsjukdom.

Har rönt exemplöslig framgång. Flera tusen människor välsigna den. Rekommenderas af läkare och barnmorskor. 6 fl. på en sats kostar 4: 40 pr sats. Sändes på järnväg mot efterkräf, på båtar endast då den är förut betald. Uppgif den sort som önskas af de tre sorterna. Endast hel sats sändes.

Nr 1. Hällöande för kronisk förstoppning, magkatarr m. m.

Nr 2. Hällöande för magsyra, kolik, galsten m. m.

Nr 3. Bindande för tarmkatarr, diarré m. m. - Jönköping i januari 1899.

Rikstelefon.
Sofia Larsson, Östra Storgatan 63.

E. ANDERSSON, Bjärstad, Kuddby, utlämnar profiler och mönster till för våren moderna hem-äfnader i bomullstyger, gardiner, herrkostymer, täcken, mattor och bluslif - allt i 4 skaff. (681)

Pensionat i Marstrand.

Från den 1:sta juni till den 15 september emottager undertecknad pensionärer, med hel- eller delvis inackordering. Alla rum med utsikt åt hamnen. Centralt läge.

Referenser: Prostinnan C. Tegnér, Östermalmsgatan 59, Stockholm, Fru Nathalia Richthoff, Carl Gustafsgatan 4, Göteborg.

SJUKLINGAR, SE HIT!

En stark och vid Sjukgymnast och Massörs önskar patienter till behandling här eller i landsorten. Svar till »Naturläkare», Dag. Nyh. Hufvudkontor. (671)

Undervisning i linnésömnad.

Kurserna sluta i medio eller slutet af juni för att åter börja d. 1 sept. Karin Egnér, Nybrogatan 53, 4 tr. Rikstel. 35 30.

Att hyra för sommaren.

På en naturkönt belägen landegendom, 100 meter utom staden Grenna kan ett möbleradt hus innehållande fyra rum och kök få hyras öfver sommaren; huset är omgivet af en skuggrik trädgård.

Förfrågningar kunna insändas till Grenna nya tidnings tryckeri i Grenna märkt XN. (S. T. A. 59346)

INACKORDERINGAR

öfver sommaren eller för helt år mottages vid den naturkönt invid sjö belägna villan Charlottendal; en half timmes promenad från Gnesta järnvägsstation. Närmare meddelar Fröken Hilma Wetterholm, adr. Charlottendal, Gnesta.

J. & F. Martell.

VO
VSO
VSOP
VVSOP

Cognac.

Göteborgs KEX.

Verklig luftkurort för bröstklena!

Under sommarmånaderna kunna **damer**, som behöfva rekreera sig i hälsosam och naturskön trakt, blifva till billigt pris inackorderade pr månad eller vecka å det invid Rättvik och Siljan på Lerdalens barrskogshöjd härligt belägna utsiktstornet **Vidablick**. (Lungsiktiga mottagas dock icke.) Läkare, apotek, bad m. m. vid Rättvik. Getmjölk å platsen. Ett 20-tal rum finnas tillgängliga. Närmare genom korrespondens med ägaren **O. Lidmark**, adress till 1 juni Gefle, sedan Vidablick, Rättvik.

ANGENÄM SOMMAR.

Inackorderingar emottagas å landegendom, naturskönt belägen vid vacker insjö i härlig skogstrakt. Bad. Fiske. Piano. Godt bord. Tillfälle att tala tyska. Pris 50 kr. per månad. Svar till fru B. Kittel, L. a. Tolabo, Bottnaryd. (G. 80732)

INACKORDERING KAN ERHÅLLAS.

I bildadt, enkelt hem på landet, naturskönt läge, 1 1/2 kilometer från stad, järnvägsstation och läkare finnes inackordering för en eller två damer. - Svar till »Bildadt enkelt hem», Iduns exp. (675)

FÖR ATT FÅ förströelse, önskar en ordentlig och huslig flicka innebo hos en glad och treflig familj i Dalarna eller Norrland. Är villig att som ersättning hjälpa till med i huset förekommande sysslor. Dessutom kan, om så önskas, något betalas. Svar ombedes vänligen till »M. 25 å», Upsala, p. r. (676)

EN FLICKA kan få inackordering i konstnärlig näringsfamilj vid badort. Undervisning gifves i måling, etsning och skulptur samt fransk och engelsk conversation. Svar till »Talma», Iduns exp. (678)

INACKORDERING

på landet - helst i närheten af Stockholm - der tillfälle gifves lära sig svenska språket samt deltaga i alla uti ett borgenligt hem förekommande sysslor, sökes för en 25-årig tyska. Den sökande är hemmastadd i franskans och är villig gifva konversationslektioner såväl i detta språk, som sitt modersmål. Svar märkt B. M. 25, Iduns exp. (679)

ETT MEDELÅLDERS FRUNTIMMER önskar inackordering mot 30 kronor i månaden i någon stilla familj på landet med enkla lefnadsvanor. Svar till »Inackordering», Upphärad. (680)

TRE BILDADE FRUNTIMMER önska sommarinackordering på landet. Svar genom Norra Inackord. Byrån Mästersamuelsgatan 52, Stockholm. Kl. 11-3. (670)

INACKORDERING i prästgård, sundt och vackert belägen i mellersta Hallans skogs- och bergsbygd, kan erhållas af två flickor eller damer. Önskas konfirmation, kan tillfälle därtill beredas under sommaren. Svar till »Kyrkoherdebostället», Fridhemsberg. (666)

EN INTELLIGENT FLICKA af god familj kan erhålla ett verkligen godt och angenämt hem i en af Östergötlands friskske och härligaste trakter, 5 minuters promenad till närmaste stad. Om så önskas gifves dagligt tillfälle att deltaga i husliga göromål, att tala franska och idka musik. Pris 45 kr. pr månad. Svar till Iduns exp., Stockholm, märkt »Sorgenfri». (648)

Förmedlings- och Annonsbyrån

Innehafvare ANNA WARBERG,
10 Sibyllegatan 10, Stockholm.
- Förmedlar inackorderingar. -
Mottager annonser till de flesta tidningar. Anskaffar gratis lärarinnor, värdinnor m. m. Åtager sig uppköp af tyger, modev., sybehör m. m. mot billigaste arv. Prospekt på begäran.

Plats-annonserna

återfinnas i innerarket!

